

1-2(640-641)
28.01.2022
Հրատարակվում է
1999թ. սեպտեմբերից

Ճանաչել գիմաստությունն և գլխավոր, իմանալ զբանս հանճարով

ԼՈՒՄՄԱՐԱՐ

Лусарар ●

ԿՐԹԱԳԻՏԱՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ԹԵՐԹ

● Lusarar

ԵՐԲ ՉԱԶԱՆՆ ԻՆՔՆ Ե ԻԲՐԵՎ ԶՈՋ ՆԵՐԿԱՅԱՆՈՒՄ

1990-ի հունվարի կեսերին Ադրբեջանական ԽՍՀ մայրաքաղաքում տեղի ունեցած ոճրագործությունները, ինչպես դրանից շուրջ երկու տարի առաջ Սունգայիթում իրականացված հայկական ջարդերը, պատշաճ իրավական ու քաղաքական զննհատական այդպես էլ չստացան: Միութենական իշխանությունները ուշացումով միջամտեցին ցեղասպանական գործողություններին, իսկ միջազգային հանրությունը, երկաթե վարագույրներից դուրս գտնվելով, անհաղորդ մնաց տվյալ իրադարձություններին:

Չդատապարտված ոճրագործությունները սովորաբար կրկնվում են, ինչին մենք ականատես եղանք ադրբեջանա-դարաբայան հակամարտության հետագա ժամանակահատվածում: 2020-ի աշնանային պատերազմը և, որը մեծ աղետ բերեց Արցախին, նույն այս համատեքստում կարելի է դիտարկել: Չկա որևէ երաշխիք, որ Ադրբեջանը, Թուրքիայի հետ համագործակցելով, հետագայում չի նախաձեռնի հայակործան նոր ծրագրեր թե՛ Արցախում և թե՛ նույնիսկ Հայաստանի Հանրապետությունում: Ինչպես ասում են, զագանն ավելի վտանգավոր է դառնում, երբ նրա ատամն արյունոտ է, իսկ թուրքի ժանիքի արյունը 1915-ից հետո չի չորացել:

Անդրադառնալով 32 տարի առաջվա Բաքվի իրադարձություններին՝ հարկ է նշել, որ ոչ միայն չի դատապարտվել կես միլիոնից ավելի տեղաբնակ հայերի ջարդն ու բռնատեղահանումը, և այլ նույնիսկ հակառակը՝ Ադրբեջանն ինքն է հանդես եկել գոհի կարգավիճակում: Նենգափոխելով իրադարձությունների բովանդակությունն ու հետևանքները՝ ազերիները հորինել են «սև հունվար» անվանյալ տեսությունը, ըստ որի խորհրդային գործերը Ադրբեջանի մայրաքաղաքում պատժիչ գործողություններ են իրականացրել խաղաղ ազերիների նկատմամբ: Անտեսվել է փաստը, որ ուղիղ մեկ շաբաթ այդ «խաղաղ ցուցարարները» վարագույրներն էին կատարում ինտերնացիոնալ քաղաքում՝ թիրախում ունենալով հայ ազգաբնակչությանը: Ադրբեջանի պատկան մարմինները շատ վավերափաստներ ոչնչացրել են, որպեսզի կոծկեն իրենց ցեղասպանական գործողությունները, բայց եղած տվյալներն էլ բավական են դրանց անաչառ զննհատական տալու համար:

Արդյո՞ք անցած երեք տասնամյակում բավարար աշխատանք է կատարվել Բաքվի ոճրագործությունները միջազգային դատարաններում քննելու, դրանց քաղաքական հետևանքները զննհատելու ուղղությամբ: Դժվար թե: Այս առումով մենք անելիքներ ունենինք և ունենք: Աշխարհաքաղաքական նոր իրողությունների համապատկերին, թվում է, թեման նոր հեռանկար է ձեռք բերում, այդ թվում՝ Արցախի իրավական կարգավիճակի փնտրություններում:

Առերևույթ երկրորդական թվացող մի փաստ. տարիներ առաջ «սև հունվար»-ի մասին ալիկյան կլանի կողմից հովանավորվել է ադրբեջանցի ոչ այնքան հայտնի գրող Սեյրան Սախավաթի համանուն գիրքը, որը տիրաժավորվել ու բեմադրվել է իրավաձախության շրջանում տարբեր ձևաչափերում, իսկ հեղինակը դրա դիմաց ստացել է մեկ միլիոն ԱՄՆ դոլար հոնորար: Մինչդեռ նախկին բաքվաբնակ, հայտնի գրող Լևոն Ադյանի «Հեռացող եզերք» վեպը նույն այդ իրադարձությունների մասին՝ երկար տարիներ ձեռագիր վիճակում մնալուց հետո մի կերպ Ստեփանակերտում (Արցախի գրողների միության նախաձեռնությամբ) հրատարակվել է ու ...համարյա մոռացության մատնվել:

Լրջորեն խորհելու բաներ իսկապես կան:

«ԼՈՒՄԱՐԱՐ»

Սեղմի՛ր ատամը, դու ամենքի մոտ
Բացեիքաց լալու իրավունք չունես
Թեկուզ վիրավոր, թեկուզ արևաքամ,
Չեսքերդ տալու իրավունք չունես:

Դո՛ւ հայ բանաստեղծ, ինչ էլ որ լինի,
Վերջին գիկորդ էլ ընկնի հուսահատ
Քո ժողովրդի հավերժությանը
Չհավատալու իրավունք չունես:

Սիվա ԿԱՊՈՒՄՏԻԿՅԱՆ

ԳԻՏՈՒԹՅԱՄ ԶԲԱՂԿԵԼԸ ԴԱՌՆՈՒՄ Ե ԳՐԱԿԻՉ

Հունվարի 10-ին ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի ակադեմիայում տեղի ունեցավ հանդիպում ԱՀ ԿԳՄՍ նախարար Լուսինե Ղարաբաջյանի հետ: Հանդիպմանը մասնակցեցին ՀՀ ԳԱԱ նախագահ, ակադեմիկոս Աշոտ Սաղյանը, փոխնախագահ Հրանտ Մաթևոսյանը, ԳԱԱ ակադեմիկոս-քարտուղար Արթուր Իշխանյանը, ԳԱԱ ֆիզիկայի և աստղաֆիզիկայի բաժանմունքի ակադեմիկոս-քարտուղար Ռադիկ Կոստանյանը, ԳԱԱ մաթեմատիկական և տեխնիկական գիտությունների բաժանմունքի ակադեմիկոս-քարտուղար Լենսեր Աղալովյանը, ԳԱԱ հայագիտության և հասարակական գիտությունների բաժանմունքի ակադեմիկոս-քարտուղար Յուրի Սուվարյանը, ԳԱԱ գիտահետազոտական կազմակերպությունների տնօրենները և առաջատար մասնագետները:

ԱՀ ԿԳՄՍ նախարարի հետ հանդիպմանը մասնակցեցին Արցախի գիտական կենտրոնի տնօրեն Անյուտա Սարգսյանը և ԱՀ նախագահի խորհրդական Ազատուհի Սիմոնյանը: Երևանյան այցի մանրամասների շուրջ զրուցեցինք Լ. Ղարաբաջյանի հետ: Նրա խոսքով, հանդիպման իրավունքը ՀՀ ԳԱԱ նախագահ Աշոտ Սաղյանի կողմից էր, որը պատերազմից հետո երկու անգամ այցելել է Արցախ և այստեղ գիտությունը խթանելու նպատակով կոմկրետ քայլեր է նախաձեռնում: Լ. Ղարաբաջյանին անչափ ոգևորել են Ա. Սաղյանի՝ Արցախի գիտական կենտրոնը ԳԱԱ-ի փոքր մոդել դարձնելու գաղափարն իրականություն դարձնելու ուղղությամբ կատարվող աշխատանքները: Հանդիպման ժամանակ քննարկվել են ՀՀ ԳԱԱ-ի և Արցախի գիտական ու կրթական կազմակերպությունների միջև համագործակցության ընդլայնման ու զարգացման հեռանկարները: Արցախի գիտական կենտրոնի հետ համագործակցություն սկսած ԳԱԱ ինստիտուտների տնօրենները հստակեցրել են իրենց աջակցության ծրագրերը Արցախում: Մասնավորապես առաջարկվել է իրականացնել հետազոտություններ ջրի որակի, գյուղատնտեսական մթերքների, տարածքների աղտոտվածության վերաբերյալ, ներդնել և ընդլայնել կենսատեխնոլոգիա-

տաղանդավոր երիտասարդներին գործուղելու առաջարկը, - ասում է Լ. Ղարաբաջյանը: Մենք շուտով հանդես կգանք հայտարարությամբ, որ իրավիճակը ենթադրաբար տաղանդավոր մարդկանց՝ բնագիտական առարկաներ դասավանդելու Արցախի գյուղերի դպրոցներում: Ծախսերը հոգալու է ակադեմիան, մեզանից միայն կախված է լինելու նրանց մնալու տեղը և ապահովելը»: Լ. Ղարաբաջյանը հավելեց նաև, որ ԿԳՄՍ-ն շարունակելու է գիտական ճամբարներ Արցախի բնագիտական հասկումներով երեխաներին ուղարկելը: Արդեն երկու տարի է՝ մեծան երեխաներին ուղարկում են Բյուրականի աստղադիտարանի կողմից կազմակերպվող ճամբարը, և դրական արդյունքները տեսանելի են: Կկազմակերպվեն նաև գիտական երիտասարդական ճամբարներ: Անցյալ տարի երկու մասնակից ենք ունեցել Արցախի գիտական կենտրոնի երիտասարդ կադրերից:

Գիտությունը երիտասարդներին գրավիչ դարձնելու համար կարևոր հանգամանք է նաև ֆի-

մանսական կողմը: Ընթացիկ տարում երկու նորություն կա այդ հարցում, տեղեկացնում է ԱՀ ԿԳՄՍ նախարարը: Առաջինը գիտությամբ զբաղվող՝ գիտական ծրագրերում ընդգրկված մարդկանց հավելավճարներ տրամադրել է: Այդ կապակցությամբ փոփոխություն է մտցվել ԼՀՀ կառավարության 2015թ. նոյեմբերի 2-ի հ. 714/Ն որոշման մեջ: Գիտական ծրագրերում ընդգրկված գիտության թեկնածուն ամսական կստանա 25 հազար, իսկ դոկտորը՝ 55 հազար դրամ հավելավճար: Գիտական ծրագրերում ընդգրկվում են մրցույթով՝ ԱՀ կառավարության հայտարարած թեմաների գծով: Բացի դրանից, Արցախի գիտական կենտրոնի գիտաշխատողները, որոնք անցել են որակավորման փուլերը (գիտական թեմաներում ընդգրկված լինել, միջազգային հանդեսներում ունենալ տպագրված հոդվածներ և այլ չափանիշներ), այս տարվանից ստանալու են բարձր գործակիցներով աշխատավարձ:

«Գիտությունը, բնագիտական առարկաների գծով մանկավարժական մասնագիտությունը մենք սկսում ենք գրավիչ դարձնել», - շարունակում է այս ուղ-

ղությամբ քայլերը ներկայացնել ԿԳՄՍ նախարարը: Մշակվում է ծրագիր, որով կխթանեն բնագիտական ցիկլի մանկավարժական կադրեր պատրաստելու գործընթացը: Բնագիտական հակումներ ունեցող երեխաներին պետք է աճեցնել դպրոցից: Ֆիզիկա, քիմիա մասնագիտությունը ընտրած դիմորդը պետք է համոզված լինի, որ ընտրելով այդ մանկավարժական մասնագիտությունները, ապահովված է լինելու նորմալ վարձատրվող աշխատանքով: Այդ նպատակով նախարարությունը սկսում է վերականգնել և հզորացնել «Իվան Աթայան» ֆոնդը: Առաջիկայում ֆոնդահայթայթված աշխատանքներ է սկսում ՌԴ հայկական համայնքների շրջանում: Նպատակն է՝ ունենալ տեխնիկական, ինժեներական և բնագիտական այլ մասնագիտությունների համար ուսման վճարների, իսկ աշխատելու պարագայում հավելավճարների տրամա ֆոնդ:

Երևանյան այցի շրջանակում ԱՀ ԿԳՄՍ նախարարը հանդիպում է ունեցել նաև «Ամանիա Շիրակացի» ճեմարանում, որտեղ սովորում է բնագիտական հակումներով արցախցի յոթ երեխա: Նոր ուսումնական տարում «Ամանիա Շիրակացի» ճեմարանի մոդելով միջազգային հանրակրթական դպրոց կգործի Ստեփանակերտում: Ճեմարանցիները կաջակցեն (այդ թվում՝ մասնագետներով) ծրագրի ներդրմանը՝ մասն ձեռք օգնելով վիրավոր Արցախին:

Տարվա ընթացքում բնագիտական լաբորատորիաներով կհագեցվի Արցախի դպրոցների մեծ մասը: «21-րդ դարում գիտությունը ենթակա չէ ոչ մի քաղաքական ամբիջիաների ու քաղաքական ոչ մի օրակարգերի չի կարող ստորադասվել: Մենք կարող ենք գիտական լուրջ արդյունքներով աշխարհում ասելիք ունենալ: Երեսուներ տարի, ինչպես պարոն Սաղյանն է ասում, ոչինչ չենք արել այդ ուղղությամբ: Նա ասում է, որ թե մենք ճիշտ ու գրագետ գործենք ու գիտությունը զարգացնենք, այս օրին չէինք հասնի: Եվ բերել է Ադրբեջանի օրինակը. ինչպես են նրանք աշխատել և ինչպես՝ մենք: Բայց հիմա էլի ու չէ կորցրածը վերականգնելու և հետևողական աշխատանքով առաջ գնալու համար», - ասում է Լ. Ղարաբաջյանը:

ՀՀ ԳԱԱ-ում հանդիպման ժամանակ Լ. Ղարաբաջյանը ԱՀ ԿԳՄՍՆ «Լուսի առաքյալը» մեղալով պարգևատրեց ակադեմիայի նախագահ Աշոտ Սաղյանին: Չինաստանի կառավարության ամենաբարձր՝ «Բարեկամություն» շքանշանով (տրվում է այդ երկրում մեծ ներդրում ունեցող հանձանց, և հավասարազոր է «Ազգային հերոս»-ին), Եվրոպական Միության Դեկարտի մրցանակով պարգևատրված Աշոտ Սաղյանը հայարտոնեց ընդունեց Արցախի կրթական գերատեսչության մեղալը՝ ասելով. «Այս մեղալն իմ համար ամենաբարձր նվերն է»:

Սվետլանա ԽԱԶՍՐՅԱՆ

ԴԻՄՈՐԴ - 2022

ԱՐՅԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

2021թ. դեկտեմբերի 27-ի

N1449-Ն

ք. Ստեփանակերտ

ԱՐՅԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԲԱՐՁՐԱԳՈՒՅՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱՌԿԱ ԵՎ ՀԵՌԱԿԱ ՈՒՍՈՒՅՄԱՆ 2022-2023 ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՏԱՐՎԱ ՄԱՍՆԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԵՎ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅԱՆ ՔՆՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՃԱՆԿԸ ՀԱՍՏԱՏԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

«Կրթության մասին» օրենքի 15-րդ հոդվածի 5-րդ մասին համապատասխան՝ Արցախի Հանրապետության կառավարությունը որոշում է.

- 1. Հաստատել Արցախի Հանրապետության բարձրագույն ուսումնական հաստատությունների առկա և հեռակա ուսուցման 2022-2023 ուսումնական տարվա մասնագիտությունների և ընդունելության քննությունների ցանկը՝ համաձայն հավելվածի:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում պաշտոնական հրապարակմանը հաջորդող օրվանից:

«Հաստատում են» ԱՐՅԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱԳԱՅ Ա. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

Հավելված Արցախի Հանրապետության կառավարության 27 դեկտեմբերի 2021 թվականի N 1449-Ն որոշման

Ց Ա Ն Կ

ԱՐՅԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԲԱՐՁՐԱԳՈՒՅՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱՌԿԱ ԵՎ ՀԵՌԱԿԱ ՈՒՍՈՒՅՄԱՆ 2022-2023 ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՏԱՐՎԱ ՄԱՍՆԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԵՎ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅԱՆ ՔՆՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ

1. ԱՐՅԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՄԱԱՐԱՆ 1.1 ԲՎԿԱՎԱՎՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ (ԱՌԿԱ ՈՒՍՈՒՅՈՒՄ)

2. «ԾՈՒԹԻ ԾԵՆՆՈՒՆՈՒԿԱԿԱՆ ՀԱՄԱԱՐԱՆ» ՀԻՄՆԱԴՐԱՄ 2.1 ԲՎԿԱՎԱՎՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ (ԱՌԿԱ ՈՒՍՈՒՅՈՒՄ)

Table with 6 columns: 1. Պատկեր, 2. Մասնագիտությունը, կրթական ծրագիրը, 3. Ընդունելության քննությունները Սրբութային, 4. Ոչ մրցութային, 5. Ոչ մրցութային, 6. Ոչ մրցութային. Rows include 011301.00.6, 011401.00.6, 023201.00.6, 031301.00.6, 041201.00.6, 041301.00.6, 042101.00.6, 061105.00.6.

Table with 6 columns: 1. Պատկեր, 2. Մասնագիտությունը, կրթական ծրագիրը, 3. Ընդունելության քննությունները Սրբութային, 4. Ոչ մրցութային, 5. Ոչ մրցութային, 6. Ոչ մրցութային. Rows include 041801.00.6, 061105.00.6, 071403.00.6, 072101.00.6, 073101.00.6, 073102.00.6, 073201.00.6, 081101.00.6, 084101.00.6.

2.2 ԲՎԿԱՎԱՎՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ (ՀԵՌԱԿԱ ՈՒՍՈՒՅՈՒՄ)

Table with 6 columns: 1. Պատկեր, 2. Մասնագիտությունը, կրթական ծրագիրը, 3. Ընդունելության քննությունները Սրբութային, 4. Ոչ մրցութային, 5. Ոչ մրցութային, 6. Ոչ մրցութային. Rows include 041801.00.6, 061105.00.6, 071301.00.6, 071601.00.6, 071602.00.6, 073201.00.6, 073201.00.6, 081101.00.6.

1.2 ԲՎԿԱՎԱՎՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ (ՀԵՌԱԿԱ ՈՒՍՈՒՅՈՒՄ)

Table with 6 columns: 1. Պատկեր, 2. Մասնագիտությունը, կրթական ծրագիրը, 3. Ընդունելության քննությունները Սրբութային, 4. Ոչ մրցութային, 5. Ոչ մրցութային, 6. Ոչ մրցութային. Rows include 011301.00.6, 011401.00.6, 041101.00.6, 042101.00.6, 061101.00.6.

ՄԱՍՆԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՑԱՆԿ

2.3 ՄԻՋԻՆ ՄԱՍՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ (ԱՌԿԱ ՌԻՍԻՏՈՒՄ)

Table with 2 columns: Code (Դասիչը) and Description (Մասնագիտությունը). Rows include 0411.01.5, 0612.01.5, 0716.17.5, 0731.01.5, 0738.03.5, 0811.01.5, 0811.07.5.

3. ԱՏԵՓԱՆԱԿԵՐՏԻ «ԳՐԻԳՐ ԼԱՐԵԿԱՅԻ» ՀԱՄԱԿԱՐԳԱՆ 3.1 ԲԱՎԱՍԱԿՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ (ԱՌԿԱ ՌԻՍԻՏՈՒՄ)

Table with 6 columns: Code (1), Description (2), and sub-columns for categories (3-6). Rows include 011301.00.6, 011401.00.6, 031101.00.6, 031801.00.6, 042101.00.6, 061105.00.6.

3.2 ԲԱՎԱՍԱԿՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ (ՀԵՌԱԿԱ ՌԻՍԻՏՈՒՄ)

Table with 6 columns: Code (1), Description (2), and sub-columns for categories (3-6). Rows include 011301.00.6, 011401.00.6, 031101.00.6, 031801.00.6, 042101.00.6, 061105.00.6.

3.3 ՄԻՋԻՆ ՄԱՍՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ (ԱՌԿԱ ՌԻՍԻՏՈՒՄ)

Table with 2 columns: Code (Դասիչը) and Description (Մասնագիտությունը). Rows include 0114.01.5, 0112.01.5, 0411.01.5, 0412.01.5, 0413.01.5, 0421.01.5, 0613.01.5, 0911.01.5, 1041.01.5.

4. «ՄԵՏՐՈՊ ՄԱՇՏՈՑ» ՀԱՄԱԿԱՐԳԱՆ

4.1 ԲԱՎԱՍԱԿՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ (ԱՌԿԱ ՌԻՍԻՏՈՒՄ)

Table with 6 columns: Code (1), Description (2), and sub-columns for categories (3-6). Rows include 011301.00.6, 011401.00.6, 022802.00.6, 023201.00.6.

Table with 5 columns: Code, Description, and sub-columns for categories. Rows include 031101.00.6, 041301.00.6, 042101.00.6, 061104.00.6.

4.2 ԲԱՎԱՍԱԿՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ (ՀԵՌԱԿԱ ՌԻՍԻՏՈՒՄ)

Table with 6 columns: Code (1), Description (2), and sub-columns for categories (3-6). Rows include 011301.00.6, 011401.00.6, 022802.00.6, 023201.00.6, 031101.00.6, 041301.00.6, 042101.00.6, 061104.00.6.

5. ԱՏԵՓԱՆԱԿԵՐՏԻ «ԳՅՈՒՐԶՅԱՆ» ԿԻՐԱՊԱԿԱՆ

ԱՐԿԵՄՏԻ ԻՆՍՏԻՏՈՒՏ ԲԱՎԱՍԱԿՐԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ (ԱՌԿԱ ՌԻՍԻՏՈՒՄ)

Table with 6 columns: Code (1), Description (2), and sub-columns for categories (3-6). Rows include 021201.00.6, 021201.01.6, 021201.03.6.

Օգտագործված հասպալումներ

- List of abbreviations: (բ) բանավոր, (գ) Գրավոր, Ա Աշխարհագրություն, Անզլ Անզլերեն, Գճ Գծագրություն, Նկ Նկարչություն, Գճն Գծանկար, ԳՆ Գունանկար, Օտլ Օտար լեզու, ԸՖՊ Ընդհանուր ֆիզիկական պատրաստություն, Կոմպ Կոմպոզիցիա, Զլգ Զայոց լեզու և գրականություն, Մ Մաթեմատիկա, Մասն. Մասնագիտական, ՆՁՊ Նախնական զինվորական պատրաստություն, Ոլ Ռուսաց լեզու, Ք Քիմիա, Ֆ Ֆիզիկա, Կ Կենսաբանություն, ԶՊ Զայոց պատմություն

Ծ ա ն ո թ ո լ թ յ ո ն ն ե Ր

* Նշված մասնագիտություններով անվճար ուսուցման համակարգի մրցույթին կարող է մասնակցել նաև երկու աստղանիշով (**) նշված առարկայից ընդունելության քննությունից 6,0 միջև 7,25 միավոր ստացած դիմորդը. առաջնահերթությունը տրվում է այն դիմորդներին, ովքեր մրցույթին մասնակցում են երկու առարկաներից միասնական քննություններից 7,5 և բարձր միավորների արդյունքներով:

* Ոչ մրցույթային քննության զննատեսակները փոխանցվում է միջնակարգ կրթության ատեստատից կամ համապատասխան ավարտական փաստաթղթից:

**Նշված առարկայից ընդունելության քննությունից 6,0 միջև 7,25 միավոր ստացած դիմորդը կարող է մասնակցել տվյալ մասնագիտության թափուր վճարովի տեղերի մրցույթին:

*** Ոչ պետական բուհի չհավատարմագրված մասնագիտություն:

Օտար լեզու (Ռուսաց լեզու, Անզլերեն, Գերմաներեն, Ֆրանսերեն): Օտար լեզու մրցույթային կամ ոչ մրցույթային քննություն կարող է ընտրվել նշված 4 առարկաներից մեկը՝ դիմորդի հայեցողությամբ:

ԱՐՄԱՆԻ ԶԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱԳԱՅԻ ԱՇԽԱՏԱԿԱԶՄԻ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԳՈՐԾԵՐԻ ԿԱՌԱՎԱՐՉՈՒԹՅԱՆ ՊԵՏ՝ Ա. ԼԱԶԱՐՅԱՆ

ԿԱՐԳ

է. ունի կրեդիտներով սահմանված պարտքեր նախորդ կիսամյակներից,

ը. ստանում է երկրորդ մասնագիտություն, թ. ընդգրկված է Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետության կառավարության 2008 թվականի փետրվարի 14-ի N 66 և 2015 թվականի դեկտեմբերի 28-ի N 910-Ն որոշումներով սահմանված խմբերում,

ժ. ուսման վարձի փոխհատուցում է ստանում այլ կազմակերպության կամ անհատի կողմից:

6. Միջին մասնագիտական ուսումնական հաստատություններում՝

1) փոխհատուցում տրվում է.

ա. «Շուշիի տեխնոլոգիական համալսարան» հիմնադրամի միջին մասնագիտական կրթական ծրագրերով, «Ստեփանակերտի Թամարա Քամալյանի անվան պետական բժշկական քոլեջ» պետական ոչ առևտրային կազմակերպության և «Ստեփանակերտի Սալաթ-Նովայի անվան պետական երաժշտական քոլեջ» պետական ոչ առևտրային կազմակերպության 1-4-րդ կուրսերի առկա ուսուցման վճարովի համակարգում սովորող ուսանողներին,

բ. «Շուշիի տեխնոլոգիական համալսարան» հիմնադրամի միջին մասնագիտական կրթական ծրագրերով, «Ստեփանակերտի Թամարա Քամալյանի անվան պետական բժշկական քոլեջ» պետական ոչ առևտրա-

յին կազմակերպության և «Ստեփանակերտի Սալաթ-Նովայի անվան պետական երաժշտական քոլեջ» պետական ոչ առևտրային կազմակերպության 1-4-րդ կուրսերի առկա ուսուցման վճարովի համակարգում ուսումը շարունակելու նպատակով ակադեմիական արձակուրդից վերադարձած ուսանողներին,

գ. 2020 թվականի սեպտեմբերի 27-ին Արցախի Հանրապետության դեմ սանձազերծված պատերազմական գործողությունների հետևանքով տեղահանված՝ Արցախի Հանրապետության պետական միջին մասնագիտական ուսումնական հաստատությունների, այդ թվում Ստեփանակերտի «Գրիգոր Նարեկացի» համալսարանին կից գործող քոլեջի առկա ուսուցման համակարգում սովորողներին՝ 100%-ի չափով,

դ. միջին մասնագիտական ուսումնական հաստատության ներսում փոխել է մասնագիտությունը և սովորել է տվյալ մասնագիտությանը առնվազն մեկ կիսամյակ.

2) փոխհատուցումը դադարեցվում է կամ չի տրվում, եթե ուսանողը.

ա. փոխատեղման արդյունքում վճարովի ուսուցման համակարգից տեղափոխվել է անվճար ուսուցման համակարգ,

բ. հեռացվել է տվյալ ուսումնական հաստատությունից,

գ. հեռացվել է և ուսումը շարունակելու նպատակով վերականգնվել է,

դ. տեղափոխվել է այլ ուսումնական հաստատություն,

ե. ունի առարկայական պարտքեր նախորդ կիսամյակներից,

զ. ստանում է երկրորդ մասնագիտություն, է. օգտվում է Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետության կառավարության 2008 թվականի փետրվարի 14-ի N 66 որոշմամբ հաստատված փոխհատուցումից,

ը. ուսման վարձի փոխհատուցում է ստանում այլ կազմակերպության կամ անհատ անձի կողմից:

7. Եթե բարձրագույն կամ միջին մասնագիտական ուսումնական հաստատության առկա ուսուցման վճարովի համակարգի ուսանողն օգտվում է ուսումնական հաստատության կողմից հաստատված ուսման վարձի մասնակի զեղչի իրավունքից, ուսման վարձի մասնակի փոխհատուցում է ստանում այլ կազմակերպության կամ անհատ անձի կողմից, ապա փոխհատուցվում է վարձի մնացորդ մասը:

8. Արցախի Հանրապետության բարձրագույն և միջին մասնագիտական ուսումնական հաստատությունների կողմից ներկայացվող հայտերը ճշգրտվում են և ուսումնական տարվա յուրաքանչյուր կիսամյակում

ներկայացվում Արցախի Հանրապետության կրթության, գիտության, մշակույթի և սպորտի նախարարություն: Հայաստանի Հանրապետության բարձրագույն ուսումնական հաստատություններում սովորող ուսանողները յուրաքանչյուր կիսամյակի ավարտին Արցախի Հանրապետության կրթության, գիտության, մշակույթի և սպորտի նախարարություն են ներկայացնում քննաշրջանի արդյունքների վերաբերյալ համապատասխան տեղեկանք, որի հիման վրա որոշում է կայացվում նրա վարձի փոխհատուցումը շարունակելու կամ դադարեցնելու մասին:

9. Փոխհատուցման հատկացման հետ կապված փաստաթղթերը պահվում են Արցախի Հանրապետության կրթության, գիտության, մշակույթի և սպորտի նախարարություն և ուսումնական հաստատություններում:

10. Ուսումնական հաստատությունները կիսամյակների արդյունքներով փոխհատուցման գումարների վերաբերյալ մեկամսյա ժամկետում հաշվետվություն են ներկայացնում Արցախի Հանրապետության կրթության, գիտության, մշակույթի և սպորտի նախարարություն:

ԱՐՑԱՒԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱԳԱՀԻ ԱՇԽԱՏԱԿԱԶՄԻ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԳՈՐԾԵՐԻ ԿԱՌԱՎԱՐՉՈՒԹՅԱՆ ՊԵՏ՝ Ա. ԼԱԶԱՐՅԱՆ

Արձագանքում են տպագրվածին

«Լուսարար»-ի հերթական համարներից մեկում կարդացի, որ Ուսուցչի մասնագիտական տոն օրվա կապակցությամբ բնագիտական առարկաների օլիմպիադայում հաջողություն գրանցած հանրապետության մի խումբ ուսուցիչներ նախարարության կողմից արժանացել են դրամական պարգևի: Ի սրտե շնորհավորում ու ողջունում են բոլոր նրանց, ովքեր արժանացան պարգևի (օլիմպիադայում այն հայելին է, որտեղ արտացոլված է ուսուցիչ-աշակերտ համատեղ աշխատանքի արդյունքը) և բոլոր նրանց, ովքեր բարեխղճորեն և գիտակցորեն են մոտենում ուսուցչի շատ պատասխանատու գործին: (Սովորաբար նման պահին օգտագործում ենք նաև «պատվաբեր» բառը, բայց դիտարկելով չօգտագործեցի՝ եզրահանգումը թողնելով ընթերցողին):

Ուսուցիչներին պարգևատրելու մասին կարողալը կամ լսելը հաճելի է, բայց որ այն առիթից առիթ է՝ մտահոգիչ: Նաև մտահոգիչ է, որ շատ քիչ ուսուցիչներ են ներկայացվում պարգևների: Սակայն մտորումներս թղթին հանձնելու հանգամանքը այլ մտահոգության հետևանք է: Պարգևատրվածների 46%-ը կենսաբանության, 31%-ը՝ աշխարհագրության ուսուցիչներ են և միայն 15%-ը՝ քիմիա և 8%-ը՝ ֆիզիկա մասնագիտության ուսուցիչներ (տոկոսները կլորացված են իմ կողմից): Շարունակ ինքս ինձ հարց եմ տալիս. ախր երբ բնագիտական առարկաներ ենք ասել, առաջին հերթին մաթեմատիկա ենք հասկացել, նոր՝ մյուս առարկաները, շատ անգամ էլ կասկածել ենք, արդյո՞ք, աշխարհագրությունն ու կենսաբանությունն էլ են մտնում այդ առարկաների ցանկի մեջ: Իսկ գուցե մաթեմատիկայի օլիմպիադայի մասին եղել են պարզաբանումներ, սակայն վրիպե՞լ են իմ աչքից (երանի այդպես լինել), միևնույն է, կա մտահոգություն, և շատ լավ կլիներ ավելի ծավալուն քննարկումների համար: Օլիմպիադայի արդյունքները դիտարկելիս զավեշտի նման մի բան էլ է ի հայտ գալիս, որն արդեն իսկ կարելի է մեկնաբանել մաթեմատիկայի լեզվով: Բնագիտական առարկաներին հատկացված ժամաքանակը ըստ ուսումնական պլանի բացի մաթեմատիկայից մեկ դրույթի չի հասնում: Ասել է թե՛ ժամաքանակը հակադարձ համեմատական է օլիմպիադայի արդյունքներին. քիչ ժամ-շոշափելի արդյունք, շատ ժամ՝ նվազ-արդյունք: Այնուհանդերձ, մտահոգությունս փարատելու համար նախընտրեցի հանդիպել դպրոցի ուսուցիչներին,

ԿԱ ԽՈՐՀԵԼՈՒ, ՄՏԱՀՈԳՎԵԼՈՒ ԱՌԻԹ

մաթեմատիկայի բաժնի մի խումբ շրջանավարտների հետ: Վերջիններս շատ ավելի զանգամուվեցին մաթեմատիկայի բուհական ծրագրերից: Դրանք գրեթե կապ չունեն դպրոցական ծրագրերի հետ: Բուհում մատչելի գրականության պակաս կա, իսկ շատ առաջադրանքների պատասխաններ հեշտությամբ գտնում ենք համացանցում, և ուսանողներին մտածելու, խորհելու, անցածը վերհիշելու, նյութի մեջ խորանալու անհրաժեշտություն չի լինում: Ծրագրերի մասին մի ռեպե էլ հիշեցի իմ ուսանողական կյանքից՝ 70-ական թվականներին: Մեթոդիկայի բաժնի ուսանողներիս նույնպես բարձրագույն մաթեմատիկա էր դասավանդվում: Երջանակահիշատակ դասախոս Ս. Պետրոսյանը մեր դժգոհությանը պատասխանեց շատ կարճ. «Ծրագիրն է այդպես, ի՞նչ անենք»:

«Ինչ վերաբերում է կենսաբանությունն առարկային,- ներկայացրեց ուսուցչուհի Ա. Պողոսյանը,- կասեմ, որ ծրագիր-դասագիրք մի ամբողջություն են կազմում, նյութը շարդրված է մատչելի, թեստային աշխատանքները բարդ չեն, համապատասխանում են դասագրքում առկա թեմաներին: Մինչդեռ նույնը չեն կարող ասել քիմիայի, ինչու չէ, նաև ֆիզիկայի մասին: Փոքր դպրոցներում այդ առարկաների նյութատեխնիկական ապահովվածության մակարդակը պակաս է, անհրաժեշտ փորձեր՝ լաբորատոր աշխատանքներ կատարելը լուրջ դժվարությունների հետ է առնչվում: Չէ՞ որ ավելի լավ է մեկ անգամ տեսնելը, քան մի քանի անգամ լսելը: Քիմիայի թեստերը ոչ միշտ են համապատասխանում է ծրագրին, դասագրքին:

Այն, որ ծրագրերի, դասագրքերի, առարկայական չափորոշիչների միջև ինչ-որ անհամամասնություններ կան, ակնհայտ է, այդ մասին շատ է խոսվել, գրվել, մանկավարժական մամուլը շատ անգամ է անդրադարձել դրան: Այն, որ բնագիտական առարկաների նկատմամբ հետաքրքրությունների խիստ անկում կա, դա էլ ակնհայտ է: Ստացվում է, որ հարցի լուծման ուղիների փնտրողը ինչպես պետության, շահագրգիռ կազմակերպությունների (դպրոց, նախարարություն, կրթության տեսչություն, բուհ), այնպես էլ ողջ հասարակության ուշադրության կենտրոնում պիտի լինի:

Մի հեշտ թվացող հարցի պատասխան միշտ էլ իմ ուշադրության կենտրոնում է եղել: Դպրոցը վատ շրջանավա՞րտ է տալիս բուհին, թե՛ բուհը՝ վատ մասնագետ դպրոցին

(հա՞վն է ձվից, թե՛ ծուն՝ հավից): Այն, որ մեկը մյուսով պայմանավորված է, կլինի ամենադյուրին պատասխանը, սակայն ինձ թվում է, որ բուհը 4-6 տարիների (ներառյալ մագիստրոսությունը) ընթացքում՝ համարյա դպրոցական տարիների կիսով չափ, բայց առավել հասուն տարիներ, պետք է որ կարողանա շտկել բաց թողածը: Բայց արի ու տես, դա տեղի չի ունենում. հիմնական պատճառներից մեկը մնում է այն, որ շրջանավարտների գրեթե 90%-ը (եթե ոչ ավելին) դառնում են ուսանողներ, իսկ ամենաթույլերը՝ մանկավարժական ուսանողներ, որոնց ուշադրության կենտրոնում բարձրագույն կրթության դիպլոմ ունենալն է: Իսկ դպրոցներում թափուր տեղեր՝ որքան ուզես:

Երբ այս հարցերի շուրջ մտորումների մեջ էի, Արցախի հեռուստատեսությամբ մի հարցրում էր հեռարձակվում: Հարցազրույց էր որպես լավագույն պարզատրված երկու ուսանողի հետ: Ինձ հետաքրքրեց այն, որ Ռուզաննա Սահակյանը մաթեմատիկայի 3-րդ կուրսի ուսանողուհի է (վերջապես լավ սովորող մաթեմատիկներ էլ կան): «Ես մասնագիտությամբ մաթեմատիկ եմ, հոգով՝ բանասեր»,- ներկայացավ Ռուզաննան: Հոգով բանասեր լինելն օգնեց ուսանողուհուն հայրենիքի և մասնագիտության վերաբերյալ շատ վստահ ու ջերմ խոսքեր ասել: Ես ինքս ինձ համոզում էի, որ բանասեր լինելը, անշուշտ, կօգնի նրան լավ մասնագետ դառնալ, բայց երբ ուսանողուհին իր ակտիվությունը շարախեց նաև բանասիրությանը, որը նույնպես անթեղված է նրա հոգու խորքում, գրանցեցի 1:2 հաշիվ (ինչպես ֆուտբոլում), որտեղ 1-ը մաթեմատիկան է:

Այսօր քան երբևիցե նախարարությունն էլ մտահոգված է հանրակրթական դպրոցներում բնագիտական առարկաների, հատկապես մաթեմատիկայի դասավանդման ցածր մակարդակով: Կասկած չկա, որ համակարգում արմատական փոփոխություններ են անհրաժեշտ: Չենց այդ նպատակին է ուղղված մեկ տասնյակից ավելի «Արմաթ» խմբակների, ռոբոտաշինության և այլ տեխնիկական խմբակների բացումը հանրապետության մի շարք դպրոցներում: Դրան է միտված նաև «Գիտությունը դպրոց բերելու» և այդ ճանապարհին «Մաթեմատիկն Արցախում» ծրագրի ներդրումը հանրակրթական դպրոցում: Սա նշանակում է, որ լավագույն աշակերտները կլինեն նախարարության տեսա-

դաշտում: Հարցի լուծմանը կնպաստեն նաև մաթեմատիկայի ուսուցիչների համար ինչպես հաճախակի, այնպես էլ առանձնահատուկ դասընթացների, սեմինար-պարասեմինարների կազմակերպումը, մեթոդական ցուցումներ տալու նպատակով հաճախակի տեսչական ստուգումների անցկացումը, հանրապետությունում հայտնի ուսուցիչների աշխատանքի փորձի ուսումնասիրումն ու տարածումը: Դպրոցի տնօրեններից պահանջել մաթեմատիկայի ուսուցիչների դասավանդման դրվածքի ուսումնասիրում ու տեղեկագրերի ներկայացում, մաթեմատիկայի աշխատանքների թեստերի կազմում և ներկայացում բաժիններ, որից կարելի կլինի որոշակի եզրահանգումներ անել, լավերը խրախուսել և օգտագործել մյուս դպրոցներում:

Շատ կարևոր նախապայման պետք է դարձնել ուսուցչի աշխատանքի, նրա մասնագիտական կարողությունների՝ ըստ արժանիքի գնահատումը: Կա մի պարզ ճշմարտություն. տնտեսության, քաղաքականության բնագավառներում, հասարակական կյանքում և բոլոր մյուս ոլորտներում հաջողությունները միայն ու միայն ուսուցչի բեղմնավոր աշխատանքի արդյունք են, նրան գնահատելու արդյունք: Բոլոր անհաջողությունների առկայությունը ուսուցչին չգնահատելու հետևանք է: Միաժամանակ համակարգն անհրաժեշտ է գերծ պահել արտոնություններով (վիրավոր, հաշմանդամ, պաշտոնյայի զավակ, զորացրված սպա և այլն) մուտք գործելուց: Գիտակցե՞ք, որ վատ, անբարեխիղճ աշխատանքը միայն տարիներ հետո է երևում: Կհասնե՞նք դրան՝ կլինի բացարձակ նվաճում:

Թերթից տեղեկացա, որ նախարարի հավաստմամբ, նոր տարվանից կբարձրանա Արցախի գիտական կենտրոնի աշխատողների աշխատավարձը: Իհարկե, աշխատողների սոցիալական վիճակի բարելավումը կարևոր նախադեպ է լավ ու որակյալ աշխատանքի համար: Սակայն ուզում եմ մշել, որ կրկին վերկից ներքև ենք ուզում հարցը լուծել: Այնինչ իմքերը պետք է ամուր լինեն, իսկ գիտության զարգացման հիմքերը դրվում են դպրոցում: Շարունակում ենք գնահատել ծանի սաղարթները՝ արմատները թողնելով ուշադրությունից դուրս:

Լեոն ԱՄԱԵԼՅԱՆ Գ. ԵՄԻՉՃԱՆ

ՍԵՐՈՒՆԴ

ԴՊՐՈՑՈՒՄ ԱՐԻՈՒԹՅԱՆ ԴԱՍ Է...

Սատաղ սերնդի կրթության ու դաստիարակության գործում կարևոր տեղ են զբաղեցնում արհուրյան դասերը: Արցախի բոլոր կրթօջախներն ունեն փառքի սրահ կամ անկյուն: Ցավոք, 44-օրյա պատերազմն ավելացրեց նահատակներին նվիրված վահանակները: Սովորողները, ամեն առավոտ, մտնելով կրթօջախ, նայելով նրանց հայացքներին, հարգանքով լուռ իրենց խոնարհումն են բերում և հետո անցնում իրենց ուսումնական առօրյային: Իսկ առանձին օրեր այդտեղ անցկացվում են նրանց նվիրված հուշ-ցերեկույթներ, միջոցառումներ:

Ստեփանակերտի Ա. Դուլյանի անվան հ. 2 հիմնական դպրոցի փառքի սրահում սեպտեմբերի 4-ին բացվել է նոր՝ 44-օրյա պատերազմում նահատակված՝ դպրոցի 21 շրջանավարտների հիշատակին նվիրված վահանակ: Նրանց մեջ է Արեն Միրզոյանը: Հունվարի 14-ին դպրոցում կազմակերպված հերթական արհուրյան դասը նրան էր նվիրված. այդ օրը քաջորդին կդառնար 20 տարեկան:

բայց պետք է կանգնել, պետք է էլնել, պետք է վստահ թայլենք հանուն մեր զոհված տղաների: Չէ՞ որ նրանք զոհվեցին, որ Հայրենիքն ապրի:

Հարգանքի տուրք մատուցելուց հետո ներկաները բարձրացան դպրոցի սիրելի սան,

դպրոցում: Ասելիք շատ ունեն նրա բոլոր դասընկերները, բանակում ծառայող և նրա ծնողների օրը ներկա Տիգրանը, Տիրանը, Միշկան, որոնց ընկեր Արզանգուլյանը հորդորեց. «Սատաղ լինեն ձեզ, թշնամին անպատիժ չպիտի մնա»:

մայրերի առաջ: Հավերժ խոնարհում ձեր առաջ, հավերժ խոնարհում ձեր զավակների առաջ: Նժդեհը պատգամում է. «Հայրենիքները մեռնում են հայրենասիրության պակասից»: Նման արհուրյան դասերը մի-մի կաթիլով կլցնեն մեր հայրենասիրության պակասը: Մենք չենք մեռնի, քանի կա հայ մանկավարժը, որն իր սաների մեջ դնում է հավատ, սեր առ հայրենիք: Համոզված եղեք, այս մկրատված սահմաններն այդպես չեն մնա, մեր հոգու քարտեզագրումն ավելին է. այն ձգվում է մինչև Երզրը Նաիրի: Եվ, այդ պատգամը սրբորեն պատգամելով մեր եկող սերունդներին, պիտի ասենք՝ մկրատված քարտեզները լուրջ քարտեզներ են, ճանաչիր, աշխարհ, մեր հոգու քարտեզագրումը, այն մինչև Կիլիկիա է ձգվում:

Աշակերտներն էլ իրենց խոսքն ասացին. ընկեր Արզանգուլյանը այնքան է պատմել Արենի մասին, որ ասես անձամբ ճանաչում են նրան. «Մեր եղբայր, խոստանում ենք, որ կշարունակենք քո կիսատ թողած գործը: Մենք բոլորս երդվալ գինվորներ ենք այս սուրբ հողի: Արենը կյանքը տվեց հայրենիքին, հոգին՝ աստծուն, պատիվը՝ թողեց իրեն, իսկ մեզ տվեց հայրենասիրության դաս»:

Դասարանի ծնող Նուրա Դավթյան.
- Նստած փորձում էի խոսել Արենի հետ, Կարենի, Դավիթի, 5000 և ավելի անունների հետ ու հասկանում, որ պետք է թաքցնեմ հայացքս, որովհետև կա մեղավորության զգացում, կա հանցավորության, հանցավոր անգործու-

ԿԱ բաժնի պետ Թերեզա Ղարախանյան.
- Դժվար է մնա միջոցառումներին խոսք ասել. խորն է կորստի ցավը, ամհուն վիշտը, երևի ազգիս ճակատագիրն է միշտ մաքառել, պայքարել հանուն գոյատևման՝ ապացուցելու, որ մենք հայ ենք: Ստեփանակերտի բոլոր հանրակրթական դպրոցներում կազմակերպվում են մնա միջոցառումներ, հուշ-ցերեկույթներ, և ամեն մի դպրոց յուրովի է նահատակների ծնողներին ապացուցում, որ մենք նրանց կողքին ենք, որ նրանց ցավը նաև մերն է:

Պետնախարար Արտակ Բեգլարյան.
- Արենի ու մյուս զոհված տղաների մասին ավելի շատ ոչ թե պիտի խոսենք, այլ ավելի շատ գործենք, որովհետև մենք պարտք ենք նրանց մինչև մեր կյանքի վերջը՝ ապացուցելու, որ նրանք իզուր չեն զոհվել: Ու շատ ուրախ եմ, որ այս դասարանում շարունակվում են հայրենասիրական դաստիարակություն ստանալ: Ընդհակառակը՝ դպրոցի տնօրինությանը, ուսուցչական կազմին և հատուկ շնորհակալություն Արենի ծնողներ Լիլիթին ու Կարենին: Արենին ես էլ եմ ճանաչել, քանի որ երբեմն հաճախում էի հեղինակային երգի ակումբ և Արենի երգերը լսում: Ու նա միշտ ինձ համար լուսավոր մարդ էր իր երգերով, իր վարվելակերպով: Միշտ հիշում եմ, թե ինչպես էր նա երգում. «Շուշին հայկական է ու տի էլ մննական»։ Իմ հորդորն է, խնդրանք-պահանջն է, որ և Շուշի, և մյուս նյութական ու ոչ նյութական արժեքների մասով մենք պարտավոր ենք ամեն ինչ անել, որ մնա հայկական, և ողջ Արցախը մնա հայկական, ու մեր սերունդներն ավելի ամուր, ավելի հզոր և ավելի արժանապատիվ հայրենիք ստանան մեզանից:

Բնականաբար արհուրյան դասի մեկնարկը տրվեց փառքի սրահից՝ Արենի և մյուս բոլոր նահատակներին հարգանքի տուրքով: Ներկա էին նաև հյուրեր՝ ԱՀ պետական նախարար Արտակ Բեգլարյանը, ԿԳՄՍ փոխնախարար Միքայել Համբարձումյանը, Ստեփանակերտի քաղաքապետարանի ԿԱ բաժնի պետ Թերեզա Ղարախանյանը, Ջոհված և անհայտ կորած զինծառայողների միության անդամներ, Արենի ծնողները, համադասարանցիներ, ուսուցիչներ, աշակերտներ: Նշենք, որ ԱՀ ԿԳՄՍ նախարար Լուսինե Ղարախանյանի աշխատասենյակի պատից կախված է Արեն Միրզոյանի լուսանկարը, որը խորհրդանշում է մեր բոլոր զոհված ուսանողների հավաքական կերպարը:

Արհուրյան դասը բացեց դպրոցի տնօրեն Լատիա Մարտիրոսյանը: Նա էլ է վշտակիր մայր. վերջերս է կորցրել Արցախյան պատերազմների բովանդակ, 44-օրյաում երկու ճակատով՝ անբուժելի հիվանդության և իր զինվորի կողքին կռիվ մղած Արարատ որդուն: Մանկավարժական կոլեկտիվի առաջնորդն այսպես դիմեց հավաքվածներին.

- Ինչքան էլ ցավի մեջ՝ մեր ոգին դրոշ դարձրած պետք է առաջ նայենք, պետք է առաջ շարժվենք, այդ ցավից պետք է ծնվի ցասում, պետք է ծնվի պայքարը: Պետք է հիշատակի օրերը նշել, պետք է փառաբանել մեր բոլոր հերոսներին, բոլոր Արեններին, որոնք մեր ժողովրդի ուժի, հզորության, հավերժության հավաքական կերպարն են: Նրանք նահատակվեցին, որ հայրենիքը ապրի: Իսկ հայրենիքն ապրեցնողները այսօրվա մատաղ սերունդն է լինելու: Արհուրյան մեր դասին մասնակցում են արժանապատիվ քաղաքացիներ, նրանք, ովքեր մտահոգված են մեր երկրի առկա և հետագա ճակատագրով: Մեր արհուրյան դասը միասնաբար անցկացնելու համար՝ խորին շնորհակալություն բոլորին: Այդպես միասնաբար պետք է կառուցենք մեր հայրենիքը: Եվ այսպես միասնաբար՝ ձեռք ձեռքի տված պետք է առաջ շարժվենք: Հանուն եռագույնի՝ նահատակվեցին մեր տղաները: Այո, ամհունից է զալիս այն արյան կանչը, որ պետք է միշտ բոլորս վառ պահենք: Ու խնդրում եմ ու նաև պահանջում. երբեք ընկճվածություն չցուցաբերեք, ավելի քան գործը, հզոր ոգով պետք է առաջ նայենք:

խելացի, բանիմաց, տնօրենի բնորոշմամբ՝ դեռևս միս ու ոսկորը չպնդացած, չամրացած, բայց հանուն հայրենիքի կյանքը զոհաբերած Արեն Միրզոյանի անունը կորոշ դասարան՝ շարունակելու հերթական արհուրյան դասը:

Դպրոցի 9-րդ «ա» դասարանը տնօրինության որոշումով կրում է Արեն Միրզոյանի անունը: Արհուրյան դասի նախաձեռնողը դասղեկ Լուսինե Արզանգուլյանն է, որը նաև եղել է Արենի դասղեկը, իսկ դասասենյակը ֆիզիկայի կաբինետն է: Արենը ընդունվել էր ԵՊՀ ֆիզիկայի ֆակուլտետ, բայց չէր հասցրել նստել ուսանողական նստարանին, զորակոչվել է բանակ ու զոհվել ծառայության 100-րդ օրը:

Արեն Միրզոյանի մասին «Լուսարար»-ը գրել էր իր համարներից մեկում: Այսօր մեր գլխավոր նպատակը չէ՛ նորից անդրադառնալ նրա վառ կենսագրությանը, այլ, թե ինչպես են մեր սերունդը, հասարակության արժանապատիվ քաղաքացիները, պետական այրերը, զոհվածի ծնողները, մյուսները պատկերացնում բոլորիս վարքագիծը, ապրելու կերպը Արցախի հետագա ճակատագիրը կառուցելու ճանապարհին՝ անշուշտ, այդ ամենը նրբորեն հյուսելով օրվա հերոսի կերպարի հետ:

Դժվար էր խոսել դասղեկ Լուսինե Արզանգուլյանի, դասվար Քանաքարա Աբրահամյանի համար, որոնց ունկերում դեռ լսվում են իրենց խելացի, տաղանդաշատ սան Արենի՝ դպրոցի միջանցքներով զրնգում ծիծաղը, թրթռում ոտնաձայները: Արենը դպրոցական կյանքը սկսել է այստեղ, ապա շարունակել ֆիզմաթ

բյան զգացողություն: Այո, մենք բոլորս մեղավոր ենք Արենների առաջ, որովհետև 90-ականներից հետո չունեցանք զերհզոր ռազմական արդյունաբերություն, չունեցանք անխոցելի սահմաններ: Մենք հանցավոր ենք այս տղաների առաջ: Արեն, 44-օրյա պատերազմի սրբադասված մեր բոլոր հերոսներ, դուք մահատակվեցիք հանուն աստվածաբար Արցախի, հանուն մեր մի բուռ հայրենի հողի: Արեն, դու նահատակվեցիր հանուն Ամարասի, որպեսզի Մաշտոցյան այբուբենի հնչյունները Ամարասի զանգերի դողանքներին հետ հարթվածն այս երկնակամարում: Այսօր լճանում են կարոտն ու սպասումը մորը աչքերում: Այսօր հորը կրծքի տակ ուռճանում է հպարտությունը, բայց՝ պոթեկացող ցավի հետ շաղախված: Մենք խոնարհվում ենք վշտակիր բոլոր

Արենի մայր Լիլիթ Միրզոյան.
- Այս մթնոլորտն ստիպեց ինձ խոսել ոչ ստանդարտ արտահայտչամիջոցով. մենք երկի ապագայում կլսենք աղբյուրազանգյալ երգ՝ «Վա՛յ, դադա, վա՛յ»:

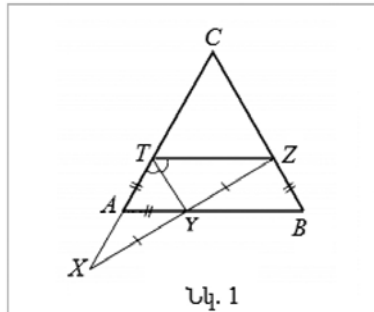
Արենի մայր Լիլիթ Միրզոյան.
- Բավական շատ հետաքրքրություններ ունեւ Արենը, որ աշակերտների հետաքրքրությունների շրջանակը պիտի դառնան: Երգեր կան, որ զուցե երեխաները լսած չկան, բայց քանի որ Արենն է կատարում, իրենց էլ է հետաքրքիր, ու իրենք էլ են երգում: Արենը ֆիզիկա էր սիրում, արդեն շատ երեխաներ կարող են ընտրել ֆիզիկան: Շատ ուրախ եմ, որ Արենը դպրոցում իր անկյունը կունենա ընդհանուր վահանակից բացի: Այս դպրոցում Արենը շատ երջանիկ էր, շատ սիրով էր հաճախում, ու ինքն էլ բոլորի կողմից սիրված էր: Եվ տեսնում եմ, որ մինչև հիմա դա շարունակվում է: Ցանկանում եմ, որ աշակերտներն այստեղ իրոք սովորեն, որովհետև Արենը ամենաշատ սովորել էր սիրում, ամենաշատը նախանձում էր միայն նրան, ով ավելին գիտի, ու ձգտում էր ամեն ինչի կատարելապես տիրապետել: Նույնն էլ ես այս դասարանի երեխաներին և ընդհանրապես դպրոցի աշակերտներին եմ մտադրում. հնարավոր է ձգտել կատարելության, եթե ցանկություն ունեք: Արենն այդպես էր վարվում: Ուզում եմ, որ այդպիսի ձգտումով դուք շարունակեք:

Նման արհուրյան դասերը ցույց են տալիս, որ մեր դպրոցներում կերթվում-դաստիարակվում է մեր հայրենիքի համար արժանավոր սերունդ:

ՕԳՆՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՍՈՒՑՉԻՆ

ՇԵՏԱՔՐՔԻՐ ԵՐԿՐԱԶԱՓԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐՆԵՐ

Խնդիր 1. Հավասարակողմ եռանկյան AB կողմի Y կետով տարված է ուղիղ, որը հատում է BC կողմը Z կետում, իսկ AC կողմի շարունակությունը X կետում: Ապացուցել, որ եթե XY = YZ և AY = BZ, ապա XZ ⊥ BC:

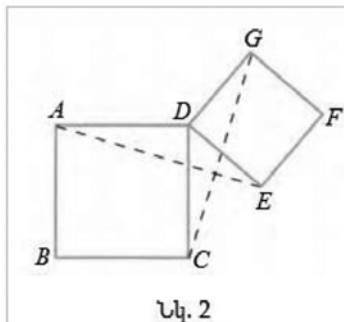

Նկ. 1

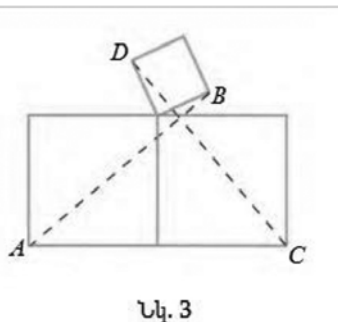
Լուծում: Ընտրենք AC կողմի վրա T կետն այնպես, որ AT = AY (նկ. 1): Այդ ժամանակ ATY և CTZ եռանկյունները հավասարակողմ են, TY-ը XTZ եռանկյան միջնագիծը և անկյան կիսորդն է միաժամանակ, հետևաբար TY ⊥ YZ, ուստի ∠TZY = 30° և ∠YZC = 90°:

Խնդիր 2. Երկու քառակուսիներ ունեն ընդհանուր գագաթ (նկ. 2): Ապացուցել, որ AE = CG:

Լուծում: Դիտարկենք ADE և DCG եռանկյունները: Դրանք հավասար են, ըստ երկու կողմով և նրանցով կազմած անկյան հավասարության հայտանիշի:

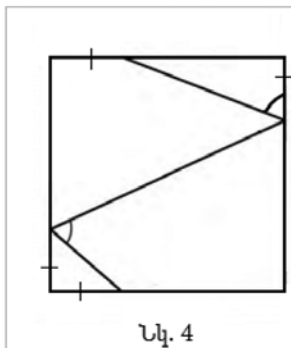
Նկ. 2

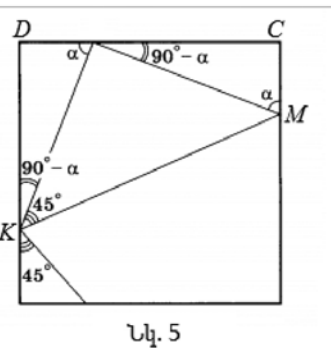
Նկ. 3

Խնդիր 3. Երեք քառակուսիներ դասավորված են այնպես, ինչպես նկ. 3-ում: Ապացուցել, որ AB = CD:

Լուծում: Այս խնդրի լուծումը նման է նախորդ խնդրում կատարված դատողություններին, ուստի այն բաց ենթողնում:

Նկ. 4

Նկ. 5

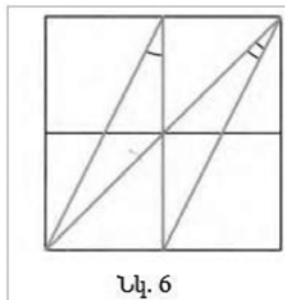
Խնդիր 4. Քառակուսու կողմերի վրա անջատված են 4 հավասար հատվածներ և միացված այնպես, ինչպես ցուցադրում է նկ. 4-ը: Ապացուցել, որ նշված երկու անկյուններն իրար հավասար են:

Լուծում: Թող ∠CML = α, նկ. 5: Այդ ժամանակ ∠DKL = 90° - α; և ∠MKP = 180° - (90° - α) - 45° - 45° = α:

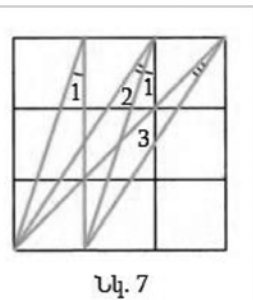
Խնդիր 5. Գտնել քառակուսի վանդակավոր թղթի վրա նկարած երկու անկյունների գումարը (նկ. 6):

Լուծում: Դժվար չէ հասկանալ, որ անկյունների գումարը հավասար է 45°:

Խնդիր 6. Գտնել քառակուսի վանդակավոր թղթի վրա նկարած երեք անկյունների գումարը (նկ. 7):

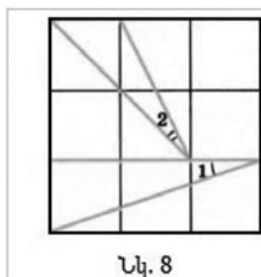
Նկ. 6

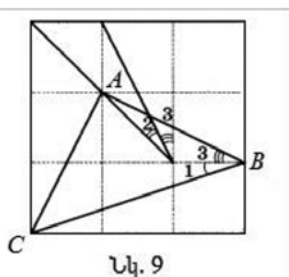
Նկ. 7

Լուծում: ∠1 + ∠2 + ∠3 = 45°:

Խնդիր 6. Քառակուսու բոլոր կողմերը բաժանված են 3 հավասար մասերի, և բաժանման կետերը միացված են այնպես, ինչպես երևում է նկ. 8-ում: Ապացուցել, որ ∠1-ը և ∠2-ը իրար հավասար են:

Նկ. 8

Նկ. 9

Լուծում: ∠2 + ∠3 = 45°, նկ. 9: Եռանկյունի ACB-ն ուղղանկյուն հավասարա-

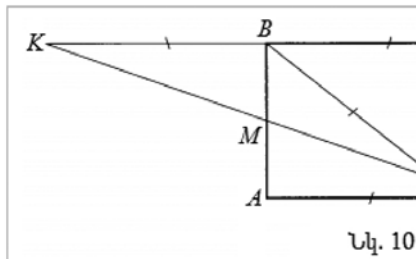
արուն եռանկյուն է, ուստի ∠A = 90° ⇒ ∠3 + ∠1 = 45° ⇒ ∠1 = ∠2:

Խնդիր 7. M կետը ABCD ուղղանկյան AB կողմի միջնակետն է (նկ. 10): H-ը C կետից MD ուղղին իջեցված ուղղահայացի հիմքն է: Ապացուցել, որ BC = BH:

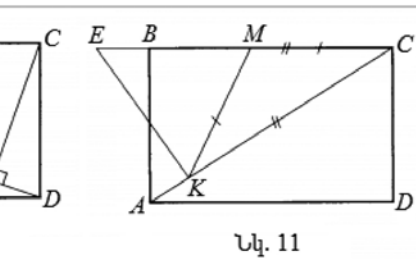
Լուծում: Թող K կետը BC-ի և MH-ի հատման կետն է: Այդ ժամանակ □KBM = □DAM: Հետևաբար HB-ն ուղղանկյուն KHC եռանկյան միջնագիծն է:

Խնդիր 8. ABCD ուղղանկյան AC անկյունագծի վրա նշված է K կետն այնպես, որ CK = CB: BC կողմի վրա նշված է M կետն այնպես, որ CM = MK: Ապացուցել, որ AK + BM = CM:

Լուծում. BC կողմի շարունակության վրա նշենք E կետն այնպես, որ BE = AK (նկ. 11): Այդ ժամանակ ABC և EKC եռանկյունները հավասար են ըստ երկու

Նկ. 10

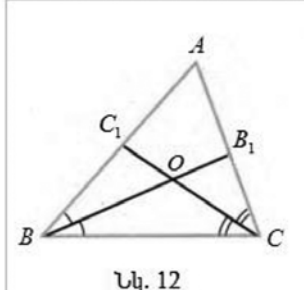

Նկ. 11

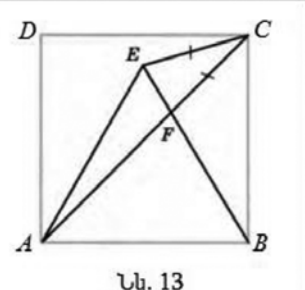
կողմերի և նրանցով կազմված անկյան: CM = MK հավասարությունից հետևում է, որ KM-ը EKC ուղղանկյուն եռանկյան միջնագիծն է, և AK + BM = EB + BM = EM = CM:

Խնդիր 9. ABC եռանկյան BB1 և CC1 կիսորդները հատվում են O կետում (նկ. 12): Գտեք ∠BOC, եթե հայտնի է A անկյունը:

Լուծում: ∠BOC արտահայտենք OBC և OCB անկյուններով: ∠BOC = 180° - ∠OCB = 180° - 0,5∠B - 0,5∠C: Բայց

Նկ. 12

Նկ. 13

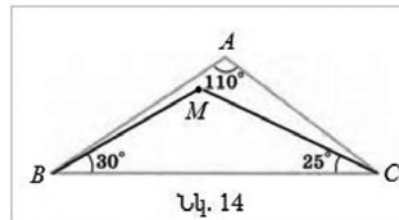
∠B + ∠C = 180° - ∠A: Հետևաբար ∠BOC = 90° + 0,5∠A:

Խնդիր 10. ABCD քառակուսու ներսում նշված է E կետն այնպես, որ ABE եռանկյունը հավասարակողմ է: AC և BE կողմերը հատվում են F կետում: Ապացուցել, որ CE = CF (նկ. 13):

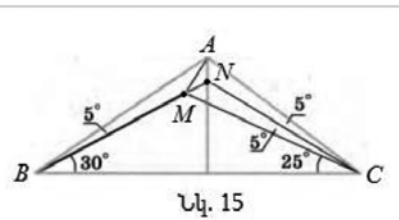
Լուծում: CBE եռանկյունը հավասարարուն է, քանի որ BC = BA = BE: Հետևաբար ∠CEB = 0,5(180° - 30°) = 75°: ABF եռանկյունում հայտնի են երկու անկյունները, ուրեմն կգտնենք երրորդ անկյունը. ∠AFB = 180° - 45° - 60° = 75°: Այսպիսով ∠EFC = ∠AFB = 75° = ∠CEF, ուստի CE = CF:

Խնդիր 11. Հավասարարուն եռանկյան գագաթի անկյունը հավասար է 110°, իսկ հիմքը BC-ն է: Եռանկյան ներսում նշված է M կետն այնպես, որ ∠CBM = 30° և ∠BCM = 25° (նկ. 14): Գտեք ∠AMC:

Լուծում: Թող BM ուղիղը և AH բարձրությունը հատվում են N կետում (նկ. 15): B և C անկյունները հավասար են 0,5(180° - 110°) = 35°, հետևաբար ∠ACN = 35° - 30° = ∠ACH - ∠HCN = 5° = 30° - 25° = ∠HCN - ∠MCH = ∠MCN և ∠CNA = 180° - 55° - 5° = 120° = ∠CNM: Այսպիսով CAN և CMN եռանկյունները հավասար են CN ընդհանուր կողմով և առընթեր անկյուններով: Հետևաբար ACM եռանկյունը հավասարարուն է, իսկ հիմքին առընթեր անկյունները հավասար են 0,5(180° - 10°) = 85°:

Նկ. 14

Նկ. 15

Օգտագործված գրականություն

- 1. В. В. Прасолов, Решение задач повышенной сложности по геометрии. Москва «Просвещение», 2019.
2. Համացանցի կայքեր:

Ռ. ԱՌԱՔԵԼՅԱՆ
ԱՐՊՅ ֆիզիկա-մաթեմատիկայի ամբիոն,
մ.գ.թ., պրոֆեսորի պաշտոնակատար

ՄԱՐԶԱԿԱՆ

ՅՈՒՐԻ ԿԱՐՈՂԱՆՅԱՆ. ԶԵՄՊԻՈՆ-ՌԵԿՈՐԴԱՄԵՆ

Անցած տարվա վերջին արցախցի մարզիկները տարբեր մրցաշարերում հաղթանակներ արձանագրեցին: Ընդ որում, մասնակցեցին ինչպես հայրենիքում, այնպես էլ երկրից դուրս ընթացած մրցաշարերի: Մարզական էջի մեր հյուրը ոչ միայն չեմպիոն է, այլև Չայաստանի Հանրապետության եւ Եվրոպայի ռեկորդսմեն:

մասնակցելով տարբեր մրցաշարերի: 33 բազմակի չեմպիոն է: 2016թ. սկսել է մարզվել ու այդ տարում արդեն մասնակցել Եվրոպայի ուժային եռամարտի առաջնությանը, որը կայացել էր Էստոնիայի Տարտու քաղաքում: Նրան հաջողվել է երկրորդ մրցանակային տեղ զբաղեցնել եւ վերադառնալ արծաթով: Նույն թվականին մասնակցել է ԱՄՆ Կիլան (Տեխաս) քաղաքում ընթացած Ուժային եռամարտի աշխարհի առաջնությանը եւ զբաղեցրել մրցանակային երրորդ տեղ: 2017-ին եւս մասնակցել է Բելառուսի Հանրապետության մայրաքաղաքում՝ Մինսկում կայացած աշխարհի առաջնությանը եւ զբաղեցրել երրորդ մրցանակային տեղ: 2016-ին նա կարողացավ 175 կգ-ով սեղմում հեռարանից մրցույթում Եվրոպայի ռեկորդսմեն հռչակվել, իսկ 2017-ին, գերազանցելով իր ռեկորդը, դարձավ աշխարհի ռեկորդակիր 183,5 կգ-ով սեղմում հեռարանից մրցապայքարում: 2018թ. Բելառուսում կայացած Ուժային եռամարտի Եվրոպայի գավաթի խաղարկությունում զբաղեցրել է երկրորդ տեղ: 2018թ. Ֆինլանդիայի Վանտա քաղաքում մասնակցել է աշխարհի առաջնությանը սեղմում հեռարանից մրցապայքարում, արժանացել երրորդ մրցանակային տեղի:

Սպորտում հաջողության հասնելու համար չեմպիոնը կարելի է մարզիկի մեջ նպատակաւացությունը: «Երբեք չպետք է հուսա-հատվել: Սպորտում լինում է եւ հաղթանակ, եւ պարտություն: Պետք է միշտ ձգտել դեպի նպատակ: Եթե մարզիկի մեջ կա նպատակաւացություն, մնացածը կլինի», - առանձնանշել է Յուրի Կարոլյանյանը:

Յուրի ռուսաճող է: Սովորում է «Մետրոպ Մաշտոց» համալսարանում, իրավաբանության երկրորդ կուրսում: Ուսմանն ու սպորտին զուգահեռ նա նաեւ աշխատում է «Ապագա սերունդների հիմնադրամ»-ի քարի մշակման արտադրամասում:

Չեմպիոն-ռեկորդսմենը մտադիր է առաջիկայում մասնակցել կազմակերպվող գրեթե բոլոր մրցաշարերին: Վերջին տարին է, որ Յուրին կարող է պայքարել 18-23 տարիքային կարգում որպես յունիոր: Նա ուզում է պահն օգտագործել եւ էլի հաղթանակներ ունենալ: Առջեւում մեծահասակների միջոց պայքարն է, որն ավելի դժվար է: Բայց ուժեղ կամքի տեր ու նպատակաւաց մարզիկի համար բոլոր դժվարությունները հաղթահարելի են: Ավաճի ապացույց է նաեւ այն, որ դեռ լուծված չէ ուժային եռամարտի ֆեդերացիայի մարզադասիլիճ ունենալու հարցը: Բարձր ներուժ ունեցող մեր մարզիկները դեռ պարապում են մարզչի սեփականություն հանդիսացող ավտոտնակում, մարզածելի համար ոչ բավարար պայմաններում: Մարզադասիլիճով ապահովելու օգնության դիմումները դրական արձագանք են ստացել, բայց հարցը դեռ չի լուծվել: Մինչդեռ Յուրին եւ իր խմբակիցները շարունակում են պարապել թելուգ անբարենպաստ պայմաններում ու հաղթանակներ բերել:

Մարզիկի վճռականությունն ու անկտրում ոգին վստահեցնում են հաղթանակների շարունակականության մեջ: Իսկ պատշաճ մարզադասիլիճում չեմպիոնավայել մարզվելու պայմաններ ստեղծելու հարցում, հուսանք, որ աջակցողներ կտանվեն:

ՄԵՂԻՏԱՑԻԱ

Ֆիզիկական վարժությունների օգնությամբ մարդու մեջ զարգանում են այնպիսի կարելուր հատկություններ, ինչպիսին են տոկոսությունը, ուժը, արագությունը, կամքը: Մինչդեռ բնական վախը, անորոշությունը, հույզերն ու տագնապները հաղթահարելու համար միայն մարմնամարզությունը բավարար չէ. անհրաժեշտ է «մարզել» նաեւ ենթագիտակցությունը: Դա կատարելու լավագույն միջոցներից է մեդիտացիան, որը մարզական աշխարհի ներկայացուցիչներին, մասնավորապես արեւելյան մարտարվեստներ պարապողներին ծանոթ է ոչ միայն դրա մասին լսելով, այլեւ՝ պրակտիկայում կիրառելով: Վերջին շրջանում մեդիտացիայով զբաղվողների թիվը մեր շրջապատում սկսել է աճել, հավանաբար, պայմանավորված նրանով, որ Արցախում լայն թափով են զարգանում արեւելյան մարտարվեստները եւ շատերի համար սիրելի՝ առողջարար յոգան: Քիչ չեն նաեւ այն մարդիկ, ովքեր վարում են ակտիվ կենսակերպ եւ անկախ մարզումներից ու յոգայից, զբաղվում են մեդիտացիայով ներքին հանգստության համար: Գուցե եւ մեր կողմից կատարվող մեդիտացիան հիմնովին տարբերվում է ընդունված ձևերից, գուցե եւ ճիշտ չէ, որ դա նույնպես անվանում ենք մեդիտացիա, համեմայն դեպք, ողջունելի է, որ Արցախի բնակիչները նախապատվություն են տալիս առողջ ապրելակերպի շրջանակում բարելավել նաեւ ներքին աշխարհը: Գնալով ավելի ու ավելի արդիական է դառնում առողջ մարմնում առողջ ոգի ունենալը, որն էլ ինքնակատարելա-

գործան ճանապարհի կարելուր բայն է:

Ի՞նչ է նշանակում «մեդիտացիա» տերմինը, որը, մեղմ ասած, հայտնույն չէ, ո՞րն է դրա դերը ինքնակատարելագործման մեջ, եւ ինչո՞վ է օգտակար: Սրանք այն հարցերն են, որոնք հաճախ հնչում են մեդիտացիային անծանոթ մարդկանց կողմից: Որոշներն էլ, իմանալով, որ մեդիտացիան բարդ կրոնափիլիսոփայական գործընթաց է, որը ծագել է արեւելյան կրոնների եւ ուսմունքների հիման վրա, հատկապես հետաքրքրվում են, թե արդյո՞ք մեդիտացիան վայել է կատարելու քրիստոնյա մարդուն: Պարզաբանումները կօգնեն գտնել հարցերի պատասխանները:

Նշանակությունը: «Մեդիտացիա» բառը ծագել է լատիներեն «meditatio» բառից, ավելի կոնկրետ՝ «meditari» բայից, որն առանձին ենթատեքստերում ունի «մտորել», «մտովի արարել», «կերտել զարգափարներ» նշանակությունը: Մեդիտացիան ունի կատարման զանազան տեխնիկաներ եւ կարող է համարվել շնչառական վարժությունների հետ:

Կրոնական շատ ավանդույթներում մեդիտացիան համարվում է հոգեւոր ուսմունքի մաս, որը տարածված է հատկապես բուդդայականության ու հնդուականության մեջ: Յոգայում մեդիտացիան հիմնված է ռելաքսացիայի վրա: Լարվածությունն անցկացնելու համար յոգայով պարապողներն օգտագործում են որոշ ֆիզիկական դիրքեր՝ հասանալով: Մեդիտացիան յոգայի կարելուր բաղկացուցիչ մաս է:

Սկսած 1960-ական թվականներ

ից, մեդիտացիան սկսեց ավելի ու ավելի շատ ուշադրություն գրավել Արեւմուտքում, դարձավ տարբեր գիտական ուսումնասիրությունների առարկա: Հետազոտությունները ցույց տվեցին մեդիտացիայի եւ օրգանիզմի նյութափոխանակության, արյան շրջանառության, ուղեղի ակտիվության եւ ուրիշ գործընթացների փոփոխության կապը: Ներկայում մեդիտացիան լայնորեն կիրառվում է որպես հոգեթերապիայի միջոց հոգեկան ցավածությունն ու ֆիզիկական ցավն անցկացնելու համար, ինչպես նաեւ՝ որպես սթրեսի հետ պայքարելու, ռելաքսացիայի միջոց:

Մեդիտացիան միայն յոգերի՞ համար է: Հաճախ մենք առնչվում ենք այն կարծրատիպի հետ, որ մեդիտացիան միայն յոգերի համար է կամ էլ այն մարդկանց, ովքեր ուզում են տիեզերքի թաքնված իմաստները բացահայտել: Իրականում այդպիսի պրակտիկաները մեզ համար անտեսանելի ձեւով գոյություն ունեն մեր առօրյա կյանքում: Չէ՞ որ մենք միշտ ձգտում ենք հանգստանալ եւ ծանրացնող մտքերից ձերբազատվել աշխատանքից, պարապմունքներից կամ աշխույժ միջոցառումից հետո: Բայց առավելագույն արդյունավետության հասնելու համար պետք է ծանոթանալ տեխնիկաներին եւ ժամանակ հատկացնել պարապմունքների:

Խոր իմաստով մեդիտացիան բուդդայականության հոգեւոր ուսմունքների գործիք է, որն օգնում է մաքրել եւ սովորել ղեկավարել գիտակցությունը: Դա թույլ է տալիս հասնել մտքի եւ մարմնի ներքին

մանդան: Եթե մտածի ապագայի մասին, կհասկանա, որ նույնը կարող է իր հետ կատարվել: Այս մտքերը կառաջացնեն վախ, որը կկաշկանդի նրա շարժումները, կցրի կենտրոնացվածությունը, կխանգարի համարձակորեն հաղթահարել խոչընդոտները:

Սովորական առօրյա չի կարելի համեմատել մարտի հետ, բայց այնուամենայնիվ, մենք էլ անընդհատ պայքարում ու պայքարում ենք մեր յոգապատող մարդկանց, մեր յոգապատող դաժանությունների, մեր թիվադրությունների, իսկ շատ հաճախ էլ՝ ինքներս մեր դեմ: Մեր ուղեղի կենտրոնը սովորաբար հանգստանում է միայն քնի ժամանակ, երբ բնությունն ազատում է մեր ծայրահեղ կարելուր օրգանն անենասովորական թվացող խնդիրներից: Հաճախ առօրյա հոգսերն ու գերլարվածությունն այնքան են ծանրաբեռնում մեր ուղեղը, որ անհրաժեշտ է լինում բեռնաթափել այն նաեւ արթուն վիճակում, այլապես ճգնաժամն անխուսափելի է դառնում: Դրա համար էլ ոչ միայն մարտի ժամանակ, այլեւ առօրյայում անհրաժեշտ է հոգեկանն ազատել վախից, զայրույթից, դաժանությունից, հասնել լրիվ հավասարակշռության եւ հանգստության: Մեդիտացիան նպաստում է հենց դրան՝ օգնելով կարգավորել մտքերը: Նրանք, ովքեր պարբերաբար զբաղվում են մեդիտացիայով, զգալիորեն ընդլայնում են իրենց գիտակցությունը եւ իրականության ընկալման սահմանները: Պարզ ասած՝ մարդիկ ավելի վառ են ապրում, երջանկությունը զգում են ավելի ուժեղ եւ ավելի հաճախ,

ԵՐԿԷՅ

ՄՊՈՐՏ ԵՎ ԻՄՈՒՆՈՒՄ

Հանրապետությունում դիտվող սուր շնչառական վարակների աշխուժացմանը պայմանավորված՝ քաղաքացիների մոտ զգալի անհանգստություն է առաջ եկել: Մասնավորապես այս շրջանում են վերհանվում այն հարցերը, որոնք կապված են իմունային համակարգի ուժեղացման հետ: Ինչպե՞ս պաշտպանվել եւ ունենալ ամուր իմունիտետ: Մինչդեռ սպասել պետք չէ, այլ պետք է օգտագործել մեր թանկագին ժամանակի որոշ մասը առողջ կյանքի համար մեծ նշանակություն ունեցող տարրի՝ իմունային համակարգի ուժեղացմանը զբաղվելով: Հազվադեպ են հանդիպում մարդիկ, ովքեր ունեն բնատուր ամուր իմունիտետ: Հիմնականում բոլորը պետք է զբաղվեն դրա ուժեղացմամբ ողջ կյանքի ընթացքում, մշտապես զարգացնեն ու պահպանեն, որպեսզի անհրաժեշտ պահին իմունային համակարգը դիմանա եւ չծախսի առողջությանը պայմանավորված մեր ծրագրերը:

Հայտնի է, որ առողջ կենսակերպն ու ֆիզիկական ծանրաբեռնվածությունն անմիջական ազդեցություն ունեն ոչ միայն ընդհանուր օրգանիզմի, այլև իմունիտետի վիճակի վրա: Տրամաբանական է, որ ինչքան մարդը առողջ է եւ ֆիզիկապես պինդ, այնքան ավելի քիչ է հակված տարբեր հիվանդություններով հիվանդանալու կամ վարակներով վարակվելու: Որքան էլ «ծեծված» է հնչում թեմայի, այնուամենայնիվ, հետաքրքիր է պարզաբանել, թե ինչ դեր ունի սպորտը իմունիտետի բարձրացման մեջ: Արդյո՞ք հնարավոր է մարզումների միջոցով ուժեղացնել իմունիտետը:

Մյուս կողմից կատարված հետազոտությունների համաձայն՝ այն մարդկանց մոտ, ովքեր օրվա մեջ քնում են վեց ժամից պակաս, պատվաստման արդյունավետությունը նվազում է՝ լիարժեք եւ առողջ քուն ունեցող մարդկանց համեմատ: Ինչ վերաբերում է սպորտին, ապա Հարավային Կարոլինայի համալսարանի գիտնականների կատարած հետազոտությունն է ուշագրավ, որը կատարված է եղել 547 հասուն մարզիկների հետ: Գրիպի տարածման եւ հիվանդանալու բուռն շրջանում եւ ցուրտ սեզոնի սկզբին ինֆեկցիաներով 20 տոկոսով քիչ էին վարակվում հենց նրանք, ովքեր պարբերաբար մարզվում էին, բայց՝ չափավոր ռեժիմով: Այսինքն՝ պետք է շատ քնել, բայց չափավոր մարզվել:

Պարադոքսն այն է, որ ունեցած սովալների համաձայն սպորտով պարապելու ինտենսիվությունը չպետք է բարձր լինի: Գիտնականները դեռ չեն գտել այն հարցի հստակ պատասխանը, թե ինչու են ինտենսիվ ծանրաբեռնված մարզումները ճնշում իմունիտետը: Ենթադրություն կա, որ չափավոր մարզումները խոչընդոտում են մրսատոթյամբ հիվանդանալուն, իսկ չափից դուրս երկարող կամ ծանր պարապմունքները ճնշում են օրգանիզմի իմունային պատասխանը: Ինչքան ծանր ու տեսական է մարզումը, այնքան ավելի երկար է ճնշվում օրգանիզմի իմունային պատասխանը: Պարզ ասած՝ երբ վիրուսը մտնում է օրգանիզմ, սկսում են արտադրվել իմունային բջիջներ, որոնք հանդիսանում են օրգանիզմի պաշտպանական առաջին գիծը՝ առաջ բերելով բորբոքում եւ ուրիշ փոփոխություններ օրգանիզմում: Որպեսզի բորբոքման ռեակցիան չտեսի շատ երկար եւ չլմսի մարդուն, իմունային համակարգն օգտագործում է բջիջների այլ տիպ, որոնք «հանգցնում» են անցանկալի երեւույթները: Հենց դրա համար էլ այս կոնցեպցիայի կողմնակիցները ճիշտ են համարում, որ պետք է օրգանիզմին տալ չափավոր ծանրաբեռնվածություն (թեթեւ վազք, քայլք) թեթեւ մրսատոթյան դեպքում, երբ բացակայում են բարձր ջերմությունը, գլխացավը

եւ ընդհանուր թուլությունը: Ավելի շուտ դա օգնում է լավ զգալուն: Մինչդեռ ծանր մարզումը հանգցնում է երկու տիպի բջիջների աններդաշնակության եւ իմունային կայուն պատասխանի խախտման:

2016թ. Բրազիլիայի եւ ԱՄՆ մի խումբ գիտնականներ ապացուցել են, որ երկու օր անընդմեջ տեւող ինտենսիվ պարապմունքներն իջեցնում են իմունիտետը: Հետազոտվողների մոտ ուժային+մարմնամարզություն+կարդիո պարապմունքից հետո զգալիորեն իջել է հակաբորբոքային ցիտոկինների պարունակությունը: Վերլուծաբանները խորհուրդ են տալիս ծանր պարապմունքից հետո մեկ օր հանգստանալ, իսկ առավել օգտակար են համարվում միջին եւ ծանր ծանրաբեռնվածությամբ՝ 60 րոպե տեւողությամբ մարզումները: Այդ պայմաններում են ակտիվ շրջանառվում ցիտոկինները, ինչն էլ բարձրացնում է իմունիտետը:

Իսկ դուք ինչպե՞ս եք ուժեղացնում ձեր իմունային համակարգը: Գոյություն ունեն բազմաթիվ զանազան մեթոդներ, մարտավարություններ, թե ինչպես օգնել օրգանիզմին պայքարելու եղանակի փոփոխությամբ կամ սեզոնային վարակներով պայմանավորված հիվանդություններով չհիվանդանալու հարցում: Բոլոր դեպքերում առողջ ապրելակերպի ընդունումը (ճիշտ սնվել, պարբերաբար մարզվել, կարողանալ հաղթահարել սթրեսները) համարվում է առաջին քայլը եւ խթանում է իմունային համակարգի լավ վիճակ ունենալուն:

Պահպանե՛ք ճիշտ սննդակարգի եւ քնի նորմերը, հաղթահարե՛ք եւ մի՛ տրվեք սթրեսների, մարզվե՛ք չափավոր եւ եղե՛ք առողջ:

քանի որ ունակ են տեսնելու դա ամենաստվորակամի մեջ: Պարապմունքները հնարավորություն են տալիս ընդունել եւ բաց թողնել բացասական հույզերն ու զգացմունքները՝ մնալով ներդաշնակ:

Ինչպե՞ս կատարել: Մեդիտացիայի կատարման տեխնիկաներն ընտրելն անհատական է, կախված անձնական նախապատվություններից: Կարելի է կատարել ինչպես աչքերը բաց, այնպես էլ փակ վիճակում: Դրանով զբաղվել կարելի է նստած, կանգնած, պառկած եւ նույնիսկ քայլելիս: Մեդիտացիայի դասական տարբերակը կատարվում է նստած վիճակում, սակայն շատերը թյուրիմացաբար համարում են, թե լոտոսի դիրքը պարտադիր է անփոխարինելի է որպես մեդիտացիայի դիրք: (Հնդկաստանում լոտոսի ծաղիկը մաքրության եւ զարգացած գիտակցության խորհրդանիշ է): Իրականում այն բոլորի համար չէ հարմար: Ամենազվազուրկ պայմանը ողնաշարը ուղիղ պահելն է, իսկ կրծքավանդակը՝ ազատ, որպեսզի շնչառությանը խանգարող բան չլինի: Մարմինը պետք է հանգիստ եւ թուլացած պահել, չլարվել: Սկսնակները կարող են նստել ու հենվել աթոռին, փակել աչքերը: Իսկ հետո ուղղակի շնչել, թուլացնել մկանները մեկը մյուսի հետեւից եւ բաց թողնել մտքերը: Ծնչառության տեմպը պետք է հարմար լինի կատարողի համար: Ծնչելիս որքան հնարավոր է, շատ թթվածին տանել դեպի որովայն ու դանդաղ արտաշնչել: Ծնչառությանը հետեւել այնքան, մինչեւ որ դառնա հանգիստ եւ համաչափ: Ծնչելիս եւ արտաշնչելիս չպետք է լարվել, չպետք է երկար կամ խորը ննչել ու արտաշնչել, եթե դա անհարմարություն է առաջացնում: 20° որ մեդիտացիան մարմնավորում է սերը եւ հոգատար վերաբերմունքը մարմնիդ եւ ինքդ քո հանդեպ, այլ ոչ թե հալածանքը:

հայտությունը հասարակ է հնչում, բայց դա անելն այդքան էլ հեշտ չէ: Այդ բարդ հմտությունը ձեռք է բերվում փորձի հետ: Պետք է հիշել, որ առաջին անգամ գլուխը լցվում է տարբեր երեւակայությամբ եւ հիշողություններով, որոնք շեղում են հանգստանալու գործընթացից: Դա նորմալ է: Պարզապես պետք է

ամեն անգամ ուշադրությունը սահուն կերպով կենտրոնացնել սրտի եւ շնչառության վրա: Կարելի է մտովի պատկերացնել, որ մտնում ենք սրտի մեջ՝ մուտքի մոտ թողնելով տագնապներն ու հույզերը: Չպետք է մտածել, թե վատ է ստացվում կամ չի ստացվում: Այդպես էլ պետք է լինի, ուղեղը չի կարող դատարկ լինել, այն հղված է անընդհատ մտածելուն: Ժամանակի ընթացքում հնարավոր է սովորել հանգիստ վիճակում լինել՝ անկախ եկող եւ գնացող մտքերից: Պետք է սկսել կարճ տեւողությամբ պարապմունքներից՝ 3-5 րոպե: Սկսնակները կարող են շուտ ծանծրանալ եւ որպես արդյունք՝ մեդիտացիան սկսել ոչ այնքան հաճախ, իսկ հետո չուզեն էլ շարունակել:

Միջինում փորձառու կատարողները կիրառում են 10-15 րոպե տեւողությամբ մեդիտացիաներ, բայց դա էլ չէ զազաթնակետը: Օրվա ժամը պետք է ընտրել ամենակամ զգացողությամբ: Ոմանք նախընտրում են առավոտյան մեդիտացիաները: լիցքավորվել եւ սկսել օրը: Ոմանք հարմար է երեկոյան. աշխատության եւ ինքնակատարելագործվել. առաջին հայացքից այս սկզբունքները, կարելի է ասել, հանդիմանում են քրիստոնյա մարդու զողափարական ընկալման հետ: Սակայն քրիստոնյա մարդը նախքան մեդիտացիայով զբաղվելը պետք է հաշվի առնի կարելու դրույթներ: Թեմային նվիրված ընդհանուր սեմինարի ժամանակ Հռոմի Պապ Լորին Սբրություն Ֆրանցիսկոսը մեդիտացիան դիտարկել է որպես քրիստոնեական աղոթքի սահմաններից մեկը: «Քրիստոնյայի համար մեդիտացիա անելը նշանակում է ձգտել սինթեզի, պարզաբանել է Հայր Ֆրանցիսկոսը, այսինքն՝ հայտնվել Արդարության հզոր էջի առջեւ եւ դարձնել այն իրենը՝ լրիվությամբ կլանելով իր մեջ: Երբ մենք ընդունում ենք Աստուծո հոսքը, այդ հոսքը պետք է հանդիպի ուրիշ գրքի հետ, այսինքն՝ մեր կյանքի գրքի հետ: Դրանում է կայանում մեդիտացիայի էությունը»: Սուրբ Հայրը նշել է, որ վերջին շրջանում մեդիտացիան ավելի արդիական է դարձել, դրա մասին խոսում են ոչ միայն քրիստոնյաները, այլև աշխարհի գրեթե բոլոր կրոններում, ինչպես նաեւ մեդիտացիան տարածվել է նաեւ նրանց շրջանում, ովքեր կրոնական հայացքներ չեն կիսում: Դա բացատրվում է նրանով, որ բոլոր մարդիկ կարիք ունեն մտորելու, իրենց գտնելու, իսկ մեդիտացիան դառնում է առօրյա սթրեսներն ու ունայնությունը հաղթահարելու միջոց: Մինչդեռ քրիստոնեության ենթատեքստում մեդիտացիան ունի այլ յուրահատկություն: Սկսված մարդու աղոթքը միայն մեկ դրոնով է անցնում՝ Հիսուս Քրիստոսի միջոցով: Այս ուղիով է գնում նաեւ մեդիտացիան: Երբ քրիստոնյան աղոթում է, չի ձգտում թափանցել ինքն իր մեջ, չի փնտրում սեփական ես-ի գաղտնախորհուրդ միջուկը: Այդ ամենը թույլատրելի է, սակայն քրիստոնեական աղոթքի զվաճար չափանիշը համարվում է Այլին՝ տրամսցեմընտ հանդիպումն Աստծո հետ: Եթե աղոթքը հասցնում է ներքին խաղաղության, ինքնակառավարման կամ պարզության, կարելի է ասել, որ դրանք քրիստոնեական աղոթքից ստացած բարիքներն են, որը կայանում է Հիսուսի հետ հանդիպման մեջ: Այդ հանդիպումը իրականանում է Սուրբ Գրքի բառերի վրա մտորելու շնորհիվ: «Մեդիտացիա» բառը պատմության ընթացքում ինքնին ձեռք է բերել տարբեր նշանակություն: Քրիստոնեության մեջ այն եւս նշանակում է զանազան հոգեւոր պարապմունքներ, որոնք հիմնված են տարբեր մեթոդների վրա: Մի մեթոդը կարող է շեշտը դնել անձի ինտելեկտուալ չափորոշիչների վրա, մյուսները՝ ավելի շատ հույզերի եւ զգացմունքների վրա: Բոլոր մեթոդները իրենց կշիռն ունեն, քանի որ կարող են մարդուն ներգրավել հոգեւոր փորձի մեջ: Մինչդեռ մեթոդը պարզապես ճանապարհն է, բայց ոչ վերջին կետը: «Հի կարելի կանգ առնել ճանապարհին եւ այն համարել նպատակ՝ իբր թե աստվածացնելով հենց ճանապարհը, ընդօգնել է Սուրբ Հայրը: - Այդ ճանապարհով մեզ տանում է Սուրբ Հոգին: Հի կարող լինել քրիստոնեական մեդիտացիա առանց Սուրբ Հոգու, եւ հենց Նա է հասցնում հանդիպմանը Հիսուսի հետ: Կտակարանում չկա այնպիսի էջ, որի վրա տեղ չլինի մեզ համար: Մեզ՝ քրիստոնյաների համար մեդիտացիան Հիսուսին հանդիպելու ձեւ է, եւ միայն այդպես կարելի է գտնել ինքն իրեն», - եզրափակել է Սուրբ Հայրը:

Մեդիտացիան եւ քրիստոնեությունը: Հասնել կատարյալ հանգստության

եւ ընդհանուր թուլությունը: Ավելի շուտ դա օգնում է լավ զգալուն: Մինչդեռ ծանր մարզումը հանգցնում է երկու տիպի բջիջների աններդաշնակության եւ իմունային կայուն պատասխանի խախտման:

Երկէջ՝ Սուրբ ԱԿԱԳՅԱՆ

Իմբազրության կողմից
Լուսանկարում «Լուսարար»-ի
մարզական մյուսերի հեղինակ
Սոնյա Ավագյանն է:

ԳԻՏԱԿԱՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՐՑԱԽՆԸ ՀԱՅ ՀԻՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ

Սկիզբը՝ նախորդ համարում

Համան Արևելցի (Համան Բագրատունի, Համան Բարեպաշտ, Համան-Գրիգոր) ծնվել է մոտ 9-րդ դարի կեսին, ապրել և գործել է Պարթև Բ Գառնեցի կաթողիկոսի (877-897) օրոք: Բագրատունիների կամ Առան-շահիկների ազնվական տոհմից է, հիշատակվում է որպես իշխանաց իշխան (882-883), նաև թագավոր Հայոց արևելից կողմանց (894-895):

Համանը արաբ ոստիկան Բուղայի հարկադրանքով, ինչպես ինքն է հաստատում նաև իր շարականում, սպանել է կրտսեր եղբորը, ինչի համար զղջական երգ է գրել՝ Համան ծայրակալով: Համանի մասին վկայություն է թողել նաև «Աղվանից աշխարհի պատմության» հեղինակը. «Համանը, աստծու նկատմամբ գործած մեծամեծ հանցանքների պատճառով, որը այս փուլ կյանքի համար իր եղբոր արյան պարտքը իր վրա էր առել, ուրախությամբ ու անընդհատ մեծամեծ բարեգործություններ կատարեց եկեղեցու բոլոր կարոտյալների ու ջքավորների հանդեպ. նաև հայոց մեծ հայրապետ Պարթևի ազատել տվեց անօրեն արաբների բանտից, մեծ գանձեր նվիրելով և նրան բազմաթիվ մեծարանքներ ցույց տալով՝ ողջ-առողջ Հայաստան ուղարկեց»: 47

Ըստ Հովհաննես Դրասխանակերտցու՝ Համանը 894թ. Ալիշինի գերությունից փրկագնել է Պարթև Բ Գառնեցի կաթողիկոսին. «Սմբատ արքայի հրամանով անմիջապես ուղևորվեցինք արևելքի մեծ իշխան Համանի մոտ: Քանի որ ոստիկանը այդ ժամանակ հասել էր Փայտակարան քաղաքը՝ իր հետ տանելով մեծ կաթողիկոսին, և այնտեղ ժամանելիս մերոնք շտապ հասան նրան: Իսկ նա [Համանը] խնդրում է իրեն տալ հայրապետին և առնում է: Նա ուղարկված գանձի վրա ավելացնում է նաև իրենը ու տալիս է տանելու ոստիկանին»: 48

Համան Արևելցի (նշանավոր դեմք է Հայոց արևելից կողմանց պատմության մեջ. նա կառուցել է Հավթախաղաց բերդը Տրտուկ աջ ափին, տիրել է Արցախ-Խաչեն աշխարհին և 9-րդ դարում արաբների դեմ մղված պայքարին ակտիվ մասնակցություն ունեցել Առան-շահիկների Եսայի Ապունուսե իշխանի նման: Հայոց արևելից կողմանց թագավորությունն ընդգրկել է Արցախի, Ուտիքի, Կամբեճանի ողջ տարածքը: Համան Արևելցի խաղաղարար դեր է կատարել հայոց և աղվանից եկեղեցիների միջև առկա տարածայնությունների հարթեցման գործում:

Պահպանվել են Համանի 2 արձանագրությունները. մեկը՝ Մեծ Մագրայում 881-ին կանգնեցված խաչարձանի վրա, մյուսը՝ «Համան» անունով և առանց թվագրության, Տիգրանակերտի ավերակների մոտ գտնվող Դաշտային Արցախի Սոֆուլու գյուղի մոտակայքում:

Արցախի Տիգրանակերտ քաղաքի մոտակայքում պահպանված դամբարանագիրը նվիրված է Համանի կրտսեր եղբորը, ով սպանվել է Համանի կողմից՝ արաբ ոստիկան Բուղայի դրոշմամբ. «Մահապատժի մասին են վկայում նաև 4-րդ տողում արձանագրված խոսքերը՝ իրենց առանձնահատուկ արգելական շեշտադրումով: Մեզ է հասել նաև անվավեր մի շարական՝ նույնպես վերագրված Համանին (այդ մասին է վկայում նաև շարականի ծայրակալը՝ Համան), որտեղ շարականի հեղինակը համարվող Համանը զղջում են ապաշխարում է սեփական եղբոր արյունը թափելու համար: Համանի կյանքի այս կարևոր պատումը, հիմնված վերոնշյալ երկու վկայությունների վրա, ենթադրաբար ներկայացնում է նրա կյանքի հետագա մանրամասները: Ըստ այսմ՝ Համանը, զղջալով և ապաշխարելով, ընդունում է վանական սքեմ՝ Հովհաննես անունով, և կյանքի մնացած մասն անցկացնում վանքում»: 49

Այդ շարականը, որ վաղուց դարձել է պարականոն, տպագրել է Պողոս Խաչատրյանը «Գանձարան հայ իհն բանաստեղծության» գրքում՝ «Շարական Համանայ» վերնագրով, այն արևելահայերենի ենթ փոխադրել մեծ:

Հայր երկնաւոր, Անկանին առաջի անոխակալ քո գթութեանդ, Ձի մեղօք ինովք բարկացուցի եւ չար առաջի քո արարի. Աղաչեմ զքեզ, ներեա՛ յանցանաց իմոց, Որ միայնդ ես ողորմած: Արք անօրէնք կոչեցին գիս հաղորդիլ արեան մահու. Գնացի զճանապարհս ծախակողմանն, Կատարեցի զչար խորհուրդ նոցա. Աղաչեմ զքեզ, ներեա՛ յանցանաց իմոց, Որ միայնդ ես ողորմած:

Մեծ են յանցանք իմ, Տէր, Ձոր գործեցի յաի մահու Հրամանաւ իսմայելեան բռնաւորին, Երագեցի յեղով զարիւն եղբօրն. Աղաչեմ զքեզ, ներեա՛ յանցանաց իմոց, Որ միայնդ ես ողորմած:

Աստուած ապավեն և յոյս դարձելոյս ի քեզ, Յարենէ փրկեա՛ գիս, Տէր. Որպէս թողեր զայն երգողին, Թող էւ ինձ զպարտս մեղուցեալ քո ծառայիս. Աղաչեմ զքեզ, ներեա՛ յանցանաց իմոց, Որ միայնդ ես ողորմած:

Մեղա՛, Տէր, մեղա՛, Մանասէին ծայնի գոչեմ, Ընկալ՛ գիս, մարդասէր, ընդ երանելեացն, Որոց թողան եւ ծածկեցան յանցանքն. Աղաչեմ զքեզ, ներեա՛ յանցանաց իմոց, Որ միայնդ ես ողորմած:

Ինչպես նկատել է Բ. Բախչինյանը, «Համան Արևելցու այս երգը նորություն է հայ բանաստեղծության մեջ, քանի որ առաջին անգամ արծարծում է անձնական թեմատիկան: Հենց այս պատճառով էլ այն միառժամանակ ընդգրկվելով կանոնական Շարակնոցի մեջ, շատ չանցած դարձել է պարականոն: Պատճառն ավելի քան պարզ է: Օրինաբերումը զղջական-ապաշխարական խոսքը ասվել է պաշտոնը համայնքի կամ այն մարմնավորող ընդհանրական ես-ի կողմից՝ առհասարակ մարդկային մեղքերի համար: Իսկ խնդրո առարկա երգում ապաշխարանքը կոնկրետացված-անձնավորված է, քանի որ արված է կոնկրետ անձի որոշակի մեղքի համար: Սա չեղում է օրինաբերական ավանդույթից, բայց նորույթ ու նորամուծություն էր միջնադարի հայ քերթության մեջ»: 50

Համան Արևելցու անունով մեզ է հասել հարուստ մատենագրական ժառանգություն՝ «Մեկնութիւն Սաղմոսաց», «Մեկնութիւն Սաղմոսին, որ է Ամբօք», «Մեկնութիւն Առակացն Սողոմոնի», Հոբի ԼԸ գլխի մեկնությունները: Համանը գրել է նաև մի պատմագրական երկ, որը համարվում է կորած: Համանի անունով պահպանվել է նաև Դիոնիսիոս Թրակացու քերականական մի մեկնություն, որը տպագրել է Նիկողայոս Ադոնցը Դիոնիսիոս Թրակացու նվիրված իր աշխատության մեջ: 51

Համանը հեղինակ է նաև «Կարգաւորութիւն Սաղմոսաց» խորագրով երաժշտարանագրագիտական բնույթի մի աշխատության՝ եկեղեցական ծեսի մեջ սաղմոսների կիրառման սահմանների ճշգրտման և երաժշտական կարգավորման մասին:

Համան Արևելցու մահվան թվականը ստույգ հայտնի չէ: Կնոջ հետ թաղված է Արցախի Կարանդա գավառի Ավետարանոց՝ այժմյան Ասկերանի Ավետարանոց գյուղում, որը ևս, ցավոք, դավադրաբար հանձնեցին Աղբրեջանին:

10-րդ դարի պատմիչ Մեսրոպ Վայցոճորեցին Մեսրոպյան Գահնամակում հիշատակում է ոչ միայն իշխանական տների անունները, այլ նաև երկրորդական գահերը, որոնց տերերն իրավունք ունեին ներկա լինելու թագավորական խնջույքներին: Ըստ այդ Գահնամակի՝ Արշակունի թագավորի խնջույքի սեղանին՝ 71-րդ բարձին, կարող էր բազմել Փա-

Հայր երկնավոր, Անկալուն եմ անոխակալ քո գթութունը, Ձի իմ մեղքերով բարկացրի եվ չարիք գործեցի քո առջև. Աղաչում եմ քեզ, ների՛ր իմ հանցանքները, Միայն դու ես ողորմած: Անօրեն մարդիկ ինձ հարկադրեցին հաղորդվել մահու արյան. Գնացի ծախակողմ ճանապարհով, Կատարեցի նրանց չար խորհուրդը, Աղաչում եմ քեզ, ների՛ր իմ հանցանքները, Միայն դու ես ողորմած:

Մեծ են իմ հանցանքները, Տէր, Որ գործեցի մահվան ահից Հրամանով իսմայելյան բռնավորի, Շտապեցի թափել իմ եղբոր արյունը. Աղաչում եմ քեզ, ների՛ր իմ հանցանքները, Միայն դու ես ողորմած:

Աստված, ապավենն ու հույսն ես դեպի քեզ դառնալուս, Արյունից փրկի՛ր ինձ, Տէր. Ինչպես ներեցիր այն երգողին, Ների՛ր և իմ՝ քո ծառայի գործած մեղքերը. Աղաչում եմ քեզ, ների՛ր իմ հանցանքները, Միայն դու ես ողորմած:

Մեղա՛, Տէր, մեղա՛, Մանասէի ծայնով եմ գոչում, Ընդունի՛ր ինձ, մարդասէր, այն երանելիների հետ, Որոնց հանցանքները ներվեցին. Աղաչում եմ քեզ, ների՛ր իմ հանցանքները, Միայն դու ես ողորմած:

առճունի կամ Ռաճունի ազնվական տան իշխանը, որ Մեծ Հայքի Արցախ նահանգի Փառնիս (Քուստ-ի-Փառնես, Փառնես, Քուստի) գավառի իշխան էր: Նույն Գահնամակի 138-րդ բարձին բազմելու պատիվը Խաչյան ազնվական տան իշխանին է, որ Մեծ Հայքի Արցախ աշխարհի Խաչեն (Մեծիորան, Մեծ Առանք) գավառի իշխանն է: Նույն Գահնամակի 139-րդ բարձին բազմելու իրավունքը Խաղբյան ազնվական տոհմին է: Մեծ Հայքի Սյունիք նահանգի Հաբանդ գավառը անվանվել է նաև Խաբան, իսկ Մեծ Հայքի Արցախ նահանգի Սյուն Հաբանդ գավառը՝ Խաբանդ: Խաղբյանները հենց Հաբանդ գավառի տերերն էին, ովքեր Արցախի Առանշահիկ նախարարական տանից էին, որոնցից ծագել էին Խաղբյանյանները, որոնց ժառանգները Պռոշյան իշխաններն էին:

Ուրեմն ըստ Վայցոճորեցու՝ դեռևս 4-րդ դարում Արցախում եղել են Արշակունի թագավորի խնջույքի սեղանին մասնակից լինելու պատվի արժանի իշխաններ՝ Փառաճունի, Խաչյան, Խաղբյան ազնվական տներից:

10-րդ դարում Մովսես Կաղանկատվացու պատմությունը շարահարել է Մովսես Դասխուրանցին, որ կրկին Մեծ Հայքի Ուտիք նահանգի Առանձնակ Ուտիք գավառից է, որտեղ գտնվել են Կաղանկատուքը և Դասխուրանը:

Ամփոփենք, հայ իհն գրականության էջերում՝ դեռևս 4-րդ դարում Արցախը հիշատակված է եղել որպես «ամուր գաւառն» և ըստ Փավստոսի վկայության՝ Հայոց սահմանը արևելքում եղել է Կուր գետը: Պարտավ քաղաքը, որը գտնվել է այժմյան Աղբրեջանի Բարդա քաղաքից 5-6 կմ դեպի հյուսիսարևմուտք, 9-րդ դարում Անանուն Ջրուցագրի կողմից անվանվել է Հայոց արևելյան սահմանին գտնվող քաղաքական:

4-րդ դարում արցախյան Փառաճունի, Խաչյան, Խաղբյան ազնվական տան իշխանները պատիվ են ունեցել մասնակից լինելու Արշակունի թագավորի խնջույքի սեղանին՝ համաձայն Մեսրոպյան Գահնամակի: Մովսես Խորենացու կողմից Փոքր Սյունիք անվանված Արցախի Ամարասի վանքում, որը կառուցել է տվել Գրիգոր Լուսավորիչը, 338թ. թաղվել է վերջինիս որդին՝ Գրիգորիսը:

5-րդ դարում քրիստոնեություն քարոզելու նպատակով Մեսրոպ Մաշտոցն այցելել է նաև

Արցախ ու Աղվանք՝ այնտեղ բացելով դպրանոցներ:

Ըստ 5-րդ դարում գրված և 7-րդ դարում խմբագրված «Աշխարհացոյց»-ի՝ Արցախ աշխարհը եղել է Մեծ Հայքի 15 նահանգներից մեկը՝ 12 գավառներով:

Արցախը՝ որպես հայոց աշխարհի մաս, հիշատակել են նաև պատմիչներ Փավստոսը, Եղիշեն, Մովսես Խորենացին, Մեթոսը, Մովսես Կաղանկատվացին, Ղևոնդը, Անանուն Ջրուցագիրը, Մովսես Դասխուրանցին:

6-րդ դարում Արցախում գործել են Վաչագան Բարեպաշտ Աղվանից արքան և վերջինիս հետ գործակցած հոգևորականներ

Մատթե Գիտնավորը, Պարտավի Շուփահղիչը արքեպիսկոպոսը, Կապաղակի Մանասե եպիսկոպոսը, Հունան, Անանիա, Սահակ եպիսկոպոսները, Ուտիքի Փող եպիսկոպոսը, Կաղանկատուքի երեց Հովսեփը, Պարտավի երեց Մատթեն, թագավորի դստն երեց Թոման, Գայեգուճի երեց Պողոսը, Տրիփ քորեպիսկոպոս Շնավոնը, Դարահոճի երեց Մատթեն, Բեթի երեց Արիկազը, Մանուչեի երեց Ուրբաթայրը, Հովել, Պարմիդե և Հակոբ երեցները, Կաղանկատուքի նահապետ Բակուրը:

Որպես Արցախում գործած գրողներ հայ իհն գրականության մեջ հիշատակվել են 7-րդ դարում Դավթակ Քերթողը, Մովսես Կաղանկատվացին, Գրիգորատուր Վարդապետը, Հովսեփ Բրտիայրեցի Անապատականը, 9-րդ դարում՝ Եսայի Ապունուսե Արցախի իշխանը, Համան Արևելցին, 10-րդ դարում՝ Մովսես Դասխուրանցին, որոնք իրենց ստեղծագործությամբ հարստացրել են հայ իհն գրականության գանձարանը:

Հայ իհն գրականության մեջ Արցախի և արցախցիների մասին հիշատակությունները Մեծ Հայքի Արցախ աշխարհի հայկականության մասին հնագույն անհերքելի ապացույցներ են:

47. Մովսես Կաղանկատվացի, Պատմություն աղվանից աշխարհի, էջ 262-263:

48. Հովհաննես Դրասխանակերտցի, Հայոց պատմություն, աշխարհաբար թարգմանությունը և ժանոթագրությունները Գ. Բ. Թոսունյանի, Ե., 1996, էջ 175:

49. Շ. արեղա Անանյան, Համան Արևելցի՝ թագավոր, թե՞ մատենագիր, էջմիածին, 2011, մարտ:

50. Բ. Բախչինյան, Շարականի գրապատմական ուղին, 5-14-րդ դարեր, Ե., 2012, էջ 140:

51. Ն. Ադոնց, Արուեստ Դիոնիսեայ քերականի և հայ մեկնութիւնը նորին, Պետրոգրադ, 1915

Վանո ԵՐԻԱԶԱՐՅԱՆ Բանասիրական գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր

Հեղինակը հոդվածը գրել է հատուկ «Լուսարար»-ի համար, որի համար շնորհակալություն ենք հայտնում:

ԳԻՏԱԿԱՆ ԱՊԱՑՈՒՅՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԵՆՈՖՈՆԻԿ ՌԻՆԻ ԱՎԵԼԻ ՔԱՆ 6000 ՏԱՐԿԱ ԸՆԴՈՒՆԱԿԱԿԱՆ ԳԵՆԵՏԻԿԱԿԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՀ գիտությունների ակադեմիայի մոլեկուլային կենսաբանության ինստիտուտում իրականացվել է Հայկական լեռնաշխարհի և Բալկանների հնագույն և ժամանակակից ԴՆԹ նմուշների ամբողջական գենոմների համեմատական վերլուծություն: Այն ցույց է տվել, որ հայերը տարբերվում են Բալկանների հնագույն և ժամանակակից բնակչությունից՝ հերքելով հայ ժողովրդի ծագման վերաբերյալ պատմագիտության մեջ գերակշռող տեսություններից մեկը համարվող «բալկանյան վարկածը»: Հետազոտություններն ուղղված են Հայկական լեռնաշխարհի բնակչության գենետիկական շարունակականության վերականգնմանը, հայկական գենոֆոնդի քարտեզագրմանը և իրականացվել են Քեմբրիջի, Կոպենհագենի, Տարտուի համալսարանների, ինչպես նաև Ռուսաստանի գիտությունների ակադեմիայի հետ համագործակցությամբ:

գաղութարարներ իրենց լեզվի և զինվորական հանդերձների պատճառով, որը նրանք կրում էին պարսից արքա Քսերքսեսի բանակում»:

Լեզվական, պատմական և հնագիտական համոզիչ ապացույցների բացակայության պարագայում հայերի բալկանյան ծագման

ապացույցներ ստանալու համար հետազոտվել են վերոնշյալ աշխարհագրական տարածքից ստացված հնագույն ԴՆԹ-ի նմուշներ, որոնք պատկանում են ժամանակագրորեն հաջորդական դարաշրջաններին (նեոլիթից մինչև անտիկ)՝ համեմատելով դրանք համապատասխան տարածաշրջանի ժամանակակից բնակչության գենետիկական նյութի հետ: Ամբողջական գենոմային վերլուծության արդյունքում պարզվել է, որ հայկական գենոֆոնդն ունի ավելի քան 6000 տարվա շարունակական գենետիկական պատմություն: Այս պատկերն էականորեն տարբերվում է Հարավարևմտյան Ասիայի այլ պոպուլյացիաների ժողովրդագրական պատմությունից, որոնք ենթարկվել են արտաքին գենետիկական զգալի ազդեցությունների: «Մի քանի հազարամյակների ընթացքում գենոֆոնդի կայունության բարձր մակարդակով հայերն առանձնանում են նույնիսկ Սարդիների բնակչությունից, որը երկար ժամանակ համարվում էր դասական գենետիկական իզոլյատ նեոլիթից ընդհուպ մինչև բրոնզի դարի վերջը, այն դեպքում, երբ գրեթե ողջ մայրցամաքային Եվրոպան ենթարկվել է օտարերկրացիների բազմաթիվ ներխուժումների, որոնց գենետիկական ազդակները պահպանվել են մինչ օրս: Հայկական լեռնաշխարհում հայերի բնիկ ծագումնապատկերը տեղեկություններն արժեքավոր աղբյուր են հայագետների համար, որոնք զբաղվում են հայերի էթնոգենեզի, հայկական մշակույթի և լեզվի ծագման ու զարգացման հարցերով», - ընդգծեց պրոֆեսոր Լևոն Եպիսկոպոսյանը:

վարկածն անհրաժեշտ է ստուգել ավելի զգալի և օբյեկտիվ գործիքակազմի կիրառմամբ, ինչպիսին է ժամանակակից գենետիկան: «Այդ տեսանկյունից Հերոդոտոսի «տարբերակը» հնարավոր է միայն բալկանյան գենետիկական տուբստրատի որոշակի ազդակների առկայության դեպքում Բալկաններից մինչև Հայկական լեռնաշխարհ ընկած տարածաշրջանի ինչպես հնագիտական նյութում, այնպես էլ ժամանակակից բնակչության, այդ թվում՝ հայերի գենոֆոնդում», - ասաց պրոֆեսոր Լևոն Եպիսկոպոսյանը:

ՀՀ ԳԱԱ տեղեկատվական-վերլուծական ծառայություն

Անցյալի ժողովրդագրական գործընթացների մասին գենետիկական առումով «զրավոր»

Գիտական աշխատանքների ղեկավար, ՀՀ ԳԱԱ մոլեկուլային կենսաբանության ինստիտուտի Եվոյուցիոն գենոմիկայի լաբորատորիայի վարիչ, պրոֆեսոր Լևոն Եպիսկոպոսյանը նշեց. «Հայկական լեռնաշխարհում հայերի նախնիների բնիկության կամ եվրոպայից հարցը վաղուց ի վեր բուռն բանավեճերի առարկա է հնագետների, մարդաբանների, պատմաբանների և լեզվաբանների համարությունում: Ակադեմիական գրականության մեջ շրջանառվող՝ հայ ժողովրդի ոչ բնիկ ծագման վերաբերյալ վարկածների թվում գերակշռում է այսպես կոչված «բալկանյան տեսությունը», որը հիմնված է հին հույն պատմիչ Հերոդոտոսի (մ.թ.ա. 440 թ.) հաղորդած տեղեկությունների վրա: Պատմագիրը հայերին համարում էր փյունիզացի

ՏԱՐԿԱՆՈՒՄ ԵՐԿՐԱՇԱՐԺԻ ԱՑԵՆԱՐՈՎ

Յուրաքանչյուր մարդ կենցաղում, աշխատավայրում, ուսումնական հաստատությունում կարող է հայտնվել այնպիսի իրավիճակներում, որոնք ուղեկցվում են մարդու կյանքի վրա բացասաբար ազդող գործոնների առաջացմամբ: Դա արտակարգ իրավիճակն է:

գործնականում ստուգել ու ամրապնդել երեխաների հմտությունները երկրաշարժի դեպքում անվտանգության վարքականոցների պահպանման վերաբերյալ:

Տարիանման կազմակերպումն ու անցկացումը պահանջում են

ները և ուսուցիչները անտեղյակ՝ հնչում է «տանգնապ» ազդանշանը: Դասարաններում դադարեցվում են պարսպամուկները, ուսուցիչները վերցնում են դասամատյանները, աշակերտներին ուղեկցում, դուրս են բերում բաց, անվտանգ տարածք: Տարիանման ընթացքում ապահովվում է աշակերտների հանգիստ պահվածքը, կանխվում հնարավոր խուճապը: Անվտանգ տարածքում, հիշելով երկրաշարժից պաշտպանվելու վարքականոցները՝ հեռու շինություններից, էլեկտրահաղորդալարերից, ուսուցիչները ներկա-բացակայի միջոցով ճշտում են, թե արդյո՞ք բոլոր աշակերտներն են հասցրել դուրս գալ դպրոցի շենքից: Երանք գեկուցում են զինդեկին, իսկ զինդեկը՝ դպրոցի տնօրենին և մեզ: Ուսումնական տարիանմանը գերազանց վարժանք է դպրոցի անձնակազմի և աշակերտների համար, որի ընթացքում նրանք ոչ միայն սովորում են ճիշտ կողմնորոշվել արտակարգ իրավիճակներում, այլև բացահայտում են տարիանման ժամանակ իրենց կողմից թույլ տրված թերությունները: Վերջում դպրոցի տնօրենի և զինդեկի հետ բացահայտում ենք թերությունները՝ հետագայում այդ ուղղությամբ աշխատելու համար: Տարիանման ժամանակ, ինչպես էլ դա լինի ուսումնական, փորձնական, միևնույն է, աշակերտների կողմից նկատվում է խուճապ, բնականաբար, նրանց հուզականային վիճակը մի պահ խախտվում է, և այն տպավորություն է, որ կա վտանգ, աղետ և իրենց այդ պահին տարիանման: Միջոցառման վերջում տարիանման զննատման թերթիկը լրացվում է դպրոցի տնօրենի և զինդեկի կողմից:

վում է դպրոցի տնօրենի և զինդեկի կողմից, որտեղ նշվում են դպրոցի մասնաշենքի սեյսմակայունության և բաց տարածության, տարիանման ուղիների առկայության մասին, տարիանմանների թիվը: Տրվում է եզրակացություն, թե աշակերտները որքանով են տիրապետում երկրաշարժից պաշտպանվելու վարքականոցներին, ինչ կարողությունների և հմտությունների են տիրապետում:

Մեր նպատակն է՝ դպրոցներում սիստեմատիկաբար անցկացնել երկրաշարժի սցենարով փորձնական տարիանմաններ, որպեսզի երկրաշարժի դեպքում երեխաները կարողանան առանց խուճապի դրսևորել ճիշտ վարք՝ օգտագործելով սեյսմապաշտպանության վարքականոցները:

Դրանք են՝

- արտակարգ իրավիճակներում գործել արագ, հստակ, առանց խուճապի.
- մեջքով պատին հենված՝ արագ վազել ստիճաններով, չօգտվել վերելակից, քանի որ այն կարող է հոսանքազրկվել և ծուղակ դառնալ տարիանմանների համար.
- զգուշանալ ցած ընկող առարկաներից, փշրվող ապակու կտորներից, պոկված էլեկտրալարերից.
- չփորձել մտնել շենք:
- Մեզնից յուրաքանչյուրը պետք է գիտակցի, որ միայն գիտելիքներով, կարողություններով ու հմտություններով կարող է դիմակայել աղետների:

Հայկանուշ ԵՍԱՅԱՆ
ՀՀ ԱԻՆ «ՍՊԱՐՇ» ՊՈԱԿ-ի
բնակչության հետ փոքրվող
աշխատանքների բաժնի
վարիչ

տարիանման միջոցառումների նախնական պլանավորում: Դպրոցում տարիանման իրականացման մասին պետք է իմանան միայն դպրոցի տնօրենը և զինդեկը, որոնք քննարկում են բարձր մակարդակով անցկացնելու ուսումնական տարիանմանը: Տարիանմանը շատ ավելի հեշտ է կազմակերպել, եթե դպրոցի պատերին փակցված են դրա նշանները, դուրս գալու, հավաքատեղի ուղղությունը:

Առաջին հերթին բաժնի աշխատողներս դասարաններում իրականացնում ենք սեյսմապաշտպանության վարքականոցների վերաբերյալ ուսուցում: Աշակերտ-

ՅՈՒՆԵՍԿՕ-Ն ԱՍՏՂԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ՈՒՈՐՏԻ ԱՌԱՋԱՏԱՐ Է ՎԱՍԱՐԵԼ ՎԱՅԱՍԱՆԸ

2021-ը ռեկորդային էր աստղագիտական հողվածների թվով. տեղական և միջազգային պարբերականներում հայ աստղագետները տպագրել են 81 հոդված: Համեմատության համար նշենք, որ մի քանի տարի առաջ այս թիվն էականորեն փոքր էր, 2014-ին՝ 26, 2015-ին՝ 17 և այլն:

Բյուրականի աստղադիտարանի տնօրեն Արեգ Միքայելյանն ասում է՝ հայ աստղագետների 30 %-ը երիտասարդներն են, աստղագետի կարծիքով՝ գիտության զարգացման համար այս թիվը բավական հուսադրող է: Միքայելյանը ներկայացնում է «Սիմագո» միջազգային տվյալների շտեմարանի ցուցանիշները: Այն ներկայացնում է 200 երկրների ցուցանիշները տարբեր բնագավառներում: Ըստ այդմ՝ Հայաստանը ֆիզիկայի և աստղագիտության ցանկում 60-րդն է, իսկ աստղագիտության և աստղաֆիզիկայի դեպքում՝ 41-րդը: Այս ցուցանիշը բավական հուսադրող է, բայց ավելի ցածր է, քան 1996-ին, երբ նույն ոլորտներում Հայաստանը համապատասխանաբար զբաղեցնում էր 45 և 30-րդ հորիզոնականները:

«Աստղագետների թվով մենք աշխարհում առաջատարներից ենք: Հայաստանում 54 աստղագետ կա և ստացվում է, որ 1 միլիոն բնակչությանն ընկնում է 18 աստղագետ, իսկ այսպիսի ցուցանիշով մենք աշխարհում 9-րդն ենք: Այսինքն՝ աշխարհի շատ այլ առաջատար երկրներում միջինում ավելի քիչ աստղագետ գիտնականներ կան, քան Հայաստանում է», - ասում է Արեգ Միքայելյանը:

Նախորդ տարվա ընթացքում Բյուրականի աստղադիտարանը 23 պետությունների հետ համագործակցել է՝ իրականացնելով մի շարք ծրագրեր: Տնօրենի խոսքով՝ համավարակը ոչ թե խանգարել է, այլ ընդհակառակը՝ նպաստել ավելի շատ գիտական հողվածներ գրելու և օձկայն հարթակում կապեր հաստատելու, գիտական զեկուցումներ պատրաստելու հարցում, որտեղ ի դեպ, Հայաստանն աշխարհում բացարձակ առաջատար է:

«Զարմանալի մի փաստ ասեն, որը ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ն է տալիս իր ամենամյա գիտական զեկույցում. գիտական արդյունքի տեսանկյունից Հայաստանն առաջինն է, այսինքն՝ ստացվում է, որ հայ գիտնականը, հայաստանյան պայմաններում այդքան քիչ ֆինանս ունենալով հանդերձ, միջազգային այսքան բարձր ցուցանիշ է գրանցում աստղագիտության ոլորտում», - ասում է Արեգ Միքայելյանը:

Բյուրականի աստղադիտարանը 50 հա տարածք է զբաղեցնում, 104 աշխատակից ունի: Աստղադիտարանի պետական ֆինանսավորումը ամսական 1,5 միլիոն դրամ է: Սեփական ռեսուրսով գումար աշխատելու տեսանկյունից 2021-ը ևս ռեկորդային էր. էքսկուրսիաներից գոյացած գումարը 20,5 միլիոն դրամ է: Արեգ Միքայելյանի խոսքով՝ սա դեռ 5 տարի առաջ աստղադիտարանի որդեգրած քաղաքականության արդյունքն է՝ շեշտադրել այն ցելությունները աստղադիտարան: Առաջիկայում անելիքներն ու ծրագրերը ևս շատ են, Արեգ Միքայելյանն առանձնացնում է մի քանիսը՝ զարգացնել միջջուղային գիտությունները Հայաստանում, լրացնել ժամանակակից դիտողական սարքերի պակասը, կադրերի ներհույք ապահովել աստղադիտարան:

Ավելացնենք, որ 2021-ին Բյուրականի աստղադիտարանի և Արցախի գիտական կենտրոնի միջև կնքվել է համագործակցության հուշագիր, ինչն ակտիվ ընթացքի մեջ է:

ԴԱՍԱԿԱՆ ԷՋ

ՐԱՖՅՈՒ ՆՈՒԹԵՐԸ ՀՅՈՒՄՆԱՅԻՆ ԱՐՃԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

Մաս 5

Սկիզբը՝ «Լուսարար»-ի նախորդ համարներում

ԷՐՔԵՋ

Մի թուրքից ծի վարձելով, ճանապարհ ընկա: Ձիու տերը եկավ ինձ հետ ճանապարհը ցույց տալու համար: Հարցու-փորձով հասկացա, որ իմ առաջնորդը թուրքի մի թափառա-կան ցեղին էր պատկանում, և մեծ անզգուշություն էր իմ կող-մից մի այսպիսի ավազակի հետ, միայնակ, լեռների վրա ճա-նապարհորդել: Նա փիաղա էր, ասացի, որ առաջ գնա, իսկ ես ծիով կհետևեմ նրան: Այդ այն նպատակով էր, եթե թուրքը ինձ կողոպտելու փորձ անե, ես կարողանամ շուտով նկատել և պաշտպանվելու միջոց ունենամ: Իմ հետևից գալով, նա կա-րող էր մի ատրճանակի հարվածքով ինձ ցած գլորել, հետո կողոպտել: Բարեբախտաբար ոչինչ չպատահեց և ես Թողան թուրքաբնակ գյուղից անցնելով, անվտանգ հասա հայոց Էր-քեջ գյուղը, որ գտնվում է Բալաթյուրակ գետի մոտ:

Մելիք-Բեգլարյանների տան դարպասի բարավորը: 1868 թ. Ղարաչինար: Լուս. Ս. Կարապետյանի, «Մտավականք»

տը, հարավից Թարթար գետը, արևելքից այժմյան փոստի ճանապարհը, իսկ արևմուտքից Մռավ սարը: Այդ մահալը նախքան ռուսաց տիրապետությունը էր Ղարաբաղի հինգ դաշնակցական մելիքությունների (խամսայի-խամսա՝ արաբ. նշանակում է հինգ. այսպես կոչվում էին հինգ դաշնակցական մելիքությունների երկրները, որ հետևյալներն էին՝ 1. Գյուլիստան, 2. Ջրաբերդ, 3. Խաչեն, 4. Վարանդա, 5. Դուզախ) մաս-ներից մեկը: Այստեղ իշխում էին Թալիշի հայ մելիք-ները, և ամբողջ մահալը նրանց սեփականությունն էր, թե երկիրը և թե իշխանությունը անցնում էր սե-րունդից սերունդ:

Դիտավորություն ունենալով առանձին գրքով հրատարակել Ղարաբաղի մելիքների պատմություն-ը, որոնց թվում և կլինի Գյուլիստանի մելիքների պատմությունը, այժմ այսքանը միայն կասեմ, որ Գյուլիստանի մահալի այժմյան տիրապետողները միակ են Ղարաբաղի բոլոր մելիքներից, որ կարողացել են ամբողջապես պահպանել իրանց հայրական ժառանգություն-ը: Հին Գյուլիստանը իր սահմաններով այժմ որպես կավածք և սեփականություն գտնվում է այդ երկրի նախկին տիրապե-տողների ժառանգների ձեռքում, որ բաժանված են երկու ճյուղերի, մեկը՝ Մելիք Բեգլարովները, մյուսը՝ Մելիք Յուսու-փովները:

Մելիք Բեգլարովների տոհմի ձեռքում կա մինչև 70 հազար դեյաատին հող, իր դաշտերով, լեռներով, անտառներով և արոտանարգերով: Այդ տարածության վրա կա 15 գյուղ, չհաշվելով ձմեռոցները: Մելիք Յուսուփովների ձեռքում կա 20 հազար դեյաատին հող, երեք գյուղերով:

Գալով Կարաչինար, կամ Աղջակալա գյուղը, ես իջա Մե-լիք Բեգլարովների տանը: Ինձ առաջին անգամ պատահում էր տեսնել մի հայ մեծ կավածատիրոջ տնտեսությունը:

Կավածատիրոջ տունը համարյա մի ամբողջ է. նրա մոտով խոր ձորի միջով անցնում է Գորան գետը: Ահագին դարվազա-յից ներս մտնելով, ձեր առջև բացվում է մի ընդարձակ բակ: Նրա մի կողմում շինված են ցորենի և այլ բերքերի պահելու համար ամբարներ, մյուս կողմում՝ գինի պահելու մառաններ և զանազան ծածկոցներ երկրագործական անոթներ պահելու համար. մի կողմում ձիաների ախոռատունն է. մի կողմում կավածատիրոջ բնակարանն է զանազան վայելուչ սենյակ-ներով: Սենյակների մի երեսը նայում է դեպի բակը, իսկ մյուս երեսը՝ դեպի գեղեցիկ պարտեզը: Տունը ունի բոլոր հարմա-րությունները կանոնավոր գյուղատնտեսության համար:

Կարաչինարի Սուրբ Դովհաննես եկեղեցին:

Կանոնավոր գյուղատնտեսություն ասելով չպետք է հաս-կանալ եվրոպական գյուղատնտեսություն, այլ մեր տեսած, մեր ունեցած գյուղական տնտեսություններից ամենակա-տարյալը:

Մելիք Բեգլարովները առաջինը եղան Գանձակի գավառի կավածատերերի մեջ, որ բերել տվեցին եվրոպական գութան և հնձելու մեքենա: Այդ փորձից հայտնվում է, որ եվրոպական երկրագործական մեքենաները չեն կարող մի առանձին

օգուտ տալ, եթե հարմարած չլինեն մեր երկրի տեղական պայմաններին: Ահա ինչ պատճառով:

Այս կողմերում հողի պարարտությունը բուսցնում է շատ բարձրահասակ հունձը, գյուղացիք հնձում են հասկերը միայն մի երկու կամ ավելի թզաչափ ծողի հետ. իսկ ծողի մնացած մասը մեկ արշինի չափ մնում է գետնի վրա: Այդ նրա համար է, որ կարճ հնձելով, ավելի հեշտությամբ է ծեծվում, բացի դրանից, ծողի վերին մասը ավելի նուրբ լինելով, հարող ավե-լի փափուկ և ավելի նուրբ է լինում, անասունները ախորժա-կով են ուտում:

Եվրոպական հնձելու մեքենան չէ համապատասխանում այդ պայմաններին: Նա բոլորովին տակիցն է հնձում, այսպի-սի հունձքի խուրձերը համ երկար են լինում, համ դժվարու-թյամբ են կալսվում, համ հարող կոշտ է լինում, անասունները չեն ուտում: Շատ հասկանալի է, որ հնձելու մեքենաները պատրաստվում են այն երկրների համար, ուր հարող չեն ու-տացնում անասուններին:

Գութանի անհարմարությունը նրանում է, որ նա թեև համե-մատաբար սակավ գույգ անասուններ է պահանջում բանեց-նելու համար, բայց այնքան խոր ակոսներ չէ ձգում, որպես մեր գութանները: Իսկ խոր ակոսները հարկավոր է մեր երկրի հողի համար, մանավանդ արան տեղերի ջրային ցանքերի համար: Եթե ակոսը խոր չէ, ցանքը շուտով է ծարավում, և եթե շուտով ջուր չեն հասցնում՝ այրվում է: Մինչդեռ խոր ակոսը կարող է խոնավություն պահպանել և ցանքը շուտ չէ ծարա-վում: Այդ ավելի նպաստավոր է, որովհետև ջուրը այս կողմե-րում սակավ է:

Կան և տեխնիկական անհարմարություններ, հանկարծ մեքենայի մեկ վիճակում կամ մի ուրիշ տեղը կտրվում է, ամբողջ մեքենան դադարում է, ո՞վ պիտի շինի, մի կավածատեր չէ կարող մի երկու մեքենայի համար մի մեխանիկ պահել յուր մոտ: Մինչև գրեթե, մինչև եվրոպայից բերել տան կտրված մասը, ժամանակներ կանցկենա. բայց մշակության գործը չէ սպասում, նա պետք է յուր ժամանակին կատարվի:

Այդ բոլոր անհարմարությունները կվերջանան այն ժամա-նակ միայն, երբ երկրագործական անոթները թեև եվրոպա-կան սխտեմով, բայց մեր երկրի պահանջներին հարմարեց-րած, մեզ մոտ կպատրաստվին և վնասված ժամանակ ոչու-րին կլինի նրանց նորոգել տալ: Այդ կարող է լինել այն ժամա-նակ միայն, երբ մի քանի կավածատեր, կամ մի քանի գյուղե-րի հասարակությունը միանալով, ընդհանուր ծախքով բերել կտան մեխանիկներ և բաց անել կտան անոթներ պատրաս-տելու գործարաններ:

Ավելորդ չեն համարում համառոտ կերպով մի քանի տեղե-կություններ տալ այդ կողմերի երկրագործության վրա: Ժա-մանակի վերաբերությամբ ցանքը լինում է երկու տեսակ, գա-րունցան և աշունցան, այսինքն՝ մեկը գարնանն են ցանում, մյուսը՝ աշնանը: Գարնան ցանքի սերմը պետք է գարնան ցանքից ստացած հունձքից լինի, իսկ աշնան ցանքի սերմը պետք է աշնան ցանքից ստացած հունձքից լինի: Գարնան ցանքերը անվում են ըստ մեծի մասին սարոտ և ցուրտ տեղե-րում, ուր չեն ջրում, ջրվում է անձրևով և ցողով: Իսկ աշնան ցանքը անվում են ըստ մեծի մասին օրան տեղերում, ուր պետք է ջրել:

Կարաչինարի արտերը

Մի քանի խոսք էլ կավածական իրավունքների մասին: Գանձակի գավառում կան երեք տեսակ հողեր.

1. Աղալարների հողերը, որ 47 թվի հողային պալատներին-ա-յի գործությամբ, տրվեցավ աղալարներին վայելելու համար, նրանց իրավունք տալով ստանալ գյուղացիներից բերքի տասն մասնից մեկ մասը.

2. Կավածատերերի հողերը, դրանք հողի սեփականատե-րեր են, կամ ժառանգությամբ ստացած, կամ փողով գնած, իրավունք ունին կապել գյուղացիների հետ ամեն տեսակ պայմաններ, որ իրանց շահավետ է, կամ տասանորդ ստանա-լու, կամ տասնից երկու մասը և կամ տասնից երեք մասը և այլն:

3. Երրորդ տեսակը արքունի հողերն են, որոնց մշակող գյուղացիները վճարում են հարկ միայն, բայց բերքից մաս չեն վճարում: (Որքան ես տեղեկացա, Մելիք Բեգլարովները իրանց բոլոր գյուղացիներից ստանում են տասանորդ միայն):

Էրքեջ հայկական գյուղը

Չկանենալով Էրքեջում երկար մնալ, շուտով կանչել տվի գյուղի քահանային, որ եկեղեցու դուռը բաց անե: Քահանան հայտնվեցավ, դա Կարա-բուլաղի արհեստավոր քահանայի հակապատկերն էր: Նա հոժարությամբ բաց արավ եկեղեցու դռները, կարծելով, թե ես ուխտավոր եմ և շուտով ավետարա-նը և մի կտրած խաչ դրեց սեղանի վրա, որ ես համբուրեմ և նրան փող տամ: Բայց երբ նկատեց, որ ես հիշատեորը դուրս հանեցի ծոցիցս և սկսեցի մատիտով մի քանի նկատողու-թյուններ անել նրա վրա, քահանան սարսափեց, կարծելով, թե ես մի պաշտոնական անձն եմ և սատանան գիտե, ինչ նպատակով եկել եմ նրա եկեղեցին «գրելու»: Իմ բոլոր ջան-քը, համոզելու նրան, որ նա այսպիսի կասկածներ չունենա, իզուր անցավ: Նա ոչինչ չկամեցավ ինձ ցույց տալ:

Էրքեջի սուրբ Սարգիս եկեղեցին, լուս. Ա.Ղուլյանի 1980 թ.

Մտածելով, որ կարող է մի անախորժություն պատահել, ես թողեցի ու դուրս եկա եկեղեցուց, բայց ամենևին չմեղադ-րելով ողորմելի քահանային:

ԴԱՐԱՉԻՆԱՐ (ԱՂՋԱԿԱԼԱ ԿԱՄ ՄՊԻՏԱԿ ԲԵՐՈՂ)

Էրքեջից դուրս գալով, շարունակեցի իմ ճանապարհը դե-պի Կարաչինար, կամ Աղջակալա (Սպիտակ բերդ): Դեպի ծախ կողմի լեռները, որ շարունակություն են Մռավ լեռան, պատած էին անտառներով. իսկ դեպի ծախ բարձրավանդակ-ները փոքր առ փոքր իջնում են լեռները, ավելի տափարակ ձև են ստանում, անտառներ չկան, միայն պատած են ճոխ խո-տաբույսերով և մշակած արտերով: Երեկոյան ես հասա Ղա-րաչինար, Մելիք Բեգլարովների տունը:

Գյուլիստանի մահալը կոչվում է Թալիշի մահալ, նա կոչ-վում է և Իգիրմիդորդ (24), որովհետև բաղկացած է քսան և չորս գյուղերից: Նրա սահմաններն են՝ հյուսիսից Քյուրակ գե-

ՄԵՐ ՄԱՍԻՆ

ՄԵՐԳԵՅ ԳՈՐՈՂԵՑԿԻ. ՂԱՐԱՔԱՂ

Մերգեյ Գորողեցկի (1884-1967):

Ուուս նշանավոր բանաստեղծ, թարգմանիչ, հասարակական գործիչ. հայ ժողովրդի հավատարիմ բարեկամ: 1916-ի ապրիլին եղել է Արևմտյան Հայաստանում, տեսել է ավերված երկիր և կոտորված հայություն:

1917-1921թթ. ապրել է գործել է Անդրկովկասում, մտերիմ է եղել հայ գրական և հասարակական գործիչների հետ. առանձնակի պետք է նշել նրա մտերմությունը Հովհաննես Թումանյանի հետ:

Գրել է բազմաթիվ հոդվածներ և բանաստեղծություններ՝ նվիրված Հայաստանին և Արցախին:

Հայկական հարցին և Հայաստանին նվիրված նրա հոդվածները, բանաստեղծությունները և նամակները մեզանում բազմիցս են տպագրվել ռուսերեն և հայերեն: Ներկայացնում ենք «Ղարաքաղ» հանրահայտ հոդվածը («Կովկասյան խոսք», 1919, 23 մարտի):

Ամեն երկիր ու ամեն ազգ ունի իր նվիրական անրությունները: Եթե ժողովրդի պատմությունը երջանիկ ընթացք է ունենում, դրանք դառնում են մշակութային ու քաղաքական կյանքի առանցքը, իսկ եթե ճակատագիրը հետապնդում է ազգին, դրանք դառնում են ազգային կյանքի հենարան-պատվարը (ցանկապատը), հույսերի կղզին, վերածննդի գրավականը:

Հենց այս վերջին դերն է հայ ժողովրդի համար ունեցել և ունի Ղարաքաղի լեռնային հատվածը:

Ինքը՝ բնությունը, սրան չափազանց մեծ նշանակություն է տվել: Այնտեղ՝ Ղարաքաղի անմատչելի բարձունքներում, որ Կարսի ու Սևանի լեռնաբազուկների շարունակությունն են, երկու հազար տարուց ավելի հայ ժողովուրդը տարել է թափառական ցեղերի ճնշումը՝ պահպանելով իր մշակույթն ու ազգային դեմքը:

Ազգագրորեն, տնտեսապես և լեզվով միասնական լինելով՝ Ղարաքաղը դարձել է Հայաստանի միջնաբերդը, նրա արևելյան թևը:

Այդպիսին այն եղել է անցյալում, այդպիսին է այսօր, այդպիսին կլինի միշտ, քանի որ Հայաստանի սիրտը՝ Արարատյան դաշտը, հնարավոր չէ պաշտպանել՝ չտիրապետելով Ղարաքաղին: Մեկ անգամ չէ, որ դարերի ընթացքում հարձակումների ակիբները փշրվել են Ղարաքաղի ժայռերին, թափանցել այնտեղ միայն գետերի հովիտներով, բայց այստեղ էլ երկար չեն մնացել: Մեկ անգամ չէ, որ Սյունիքի մելիքությունները (ինչպես կոչվել է Ղարաքաղը հնում) սեփական ուժերով ետ են չարտել ու հալածել թշնամուն: Պատմությունը կրկնվում է, և վերջին անգամ դա տեղի ունեցավ մեր աչքի առաջ:

Բնությունն ու պատմությունը Ղարաքաղում ստեղծել են մարդու վառ արտահայտված տեսակ: Աշխարհում ցրված Ղարաքաղիցիները ամենուր հեշտությամբ կարող են ճանաչվել: Գործունեության մեծ թափ, անկոտրուն խիզախություն, համարձակության հակում, ինքնավստահություն, ինքնատիպ համառություն, ուղղագիծ կայունություն, հայրիշխանություն ընտանեկան կենցաղում:

Արբունի հողերի վրա բնակվող գյուղացիների վիճակը ավելի թեթև լինելով, գյուղացիները ոչ միայն ցանկանում են, այլ աշխատում էլ են, որ հողերը կառավարության ձեռքը անցնեն: Կառավարության և կալվածատերերի մեջ եղած վեճերի ժամանակ գյուղացիները աշխատում են պաշտպանել կառավարության շահերը: Մի քանի գյուղերում, օրինակ, Գյուլիստան գյուղում, իրանք գյուղացիները խնդիրք են տվել, թե գյուղը կառավարությանն է պատկանում և ոչ Մելիք Բեգլարովներին:

Գյուղացիների այդ ջանքը առաջ է գալիս և այն հանգամանքից, որ այս կողմերում ևս սահմանվել են հողային հաշտարար միջոցառումներ, որոնք գնահատում են հողը և գյուղացիներին իրավունք են տալիս մի որոշ գնով գնելու կալվածատերերից: Այժմ գյուղացիները, կամ այնքան հասկացողություն չունենալով, որ կալվածատերերից գնեն և իրանք կալվածա-

րի մեջ, - այս կողմերում շատ զարգացած է:

Կալվածատերերի միմյանց հետ ունեցած վեճերի ժամանակ, երբ մի կողմը թուրք է, իսկ մյուս կողմը հայ, ասում էին, որ ըստ մեծի մասին թուրքերն են տանում գործը: Պատճառները՝ 1. թուրքերի ընդունակությունը հաճոյանալու պաշտոնատարներին. 2. մահմեդական օրենքի ոգին վկայության մեջ, մահմեդականի շահերը պաշտպանելու համար:

Մելիք Բեգլարովները, բացի երկրագործությունից, պահում են ձիաների գավոդ: Ղարաքաղի հռչակված ձիաների ցեղը վերջին ժամանակներում բոլորովին այլասերվել էր: Հայտնի է, որ Ղարաքաղի ձիաների ցեղը մի խառնուրդ էր տեղական և պարսկական (արաբական) ձիաների:

Նախքան ռուսաց տիրապետությունը Ղարաքաղի խաները Պարսկաստանի հետ հարաբերություններ ունենալով, այստեղից կամ բերել էին տալիս կամ ընծա էին ստանում ազնիվ մծույզներ և իրանց ձիաների ցեղը միշտ նորոգում էին: Բայց ռուսների տիրելուց հետո նրանց հարաբերությունները Պարսկաստանի հետ կտրվեցավ, և ձիաների սերմը չնորոգվելով, այլասերվեցան: Այժմ Մելիք Բեգլարովները կազմելով մի թաբուն երկրի ընտիր մատակներից, թեղանից ստացել են երկու պարսկական մծույզներ, մեկը ուղարկել է Սադրազամը, մյուսը՝ Շահի փեսա մի խան: Տարակույս չկա, որ այդ հոգածություններով Մելիք Բեգլարովները կարող են վերանորոգել Ղարաքաղի ձիաների ցեղը, որ հռչակված էր մեր կողմերում:

ԽԱՐԽԱՓՈՒՏ

Օգոստոսի 4-ին դուրս եկա Կարաչինարից: Անցնելով Գորանի գետը, մի վերստ առաջ գալով, հասա Խարխափուտ կոչված հայաբնակ գյուղը, որ զարդարված էր գեղեցիկ այգիներով: Այս գյուղը գտնվում է նույն անունով ձորի բերանում, որի միջով ճանապարհը խարխափելով տանում է դեպի Գյուլիստան գյուղը: Այդ ձորը ձգվում է անտառոտ երկու լեռնային գոտիների միջով, որ բարձրանում են ճանապարհի աջ և ձախ կողմից: Ձորի միջով վազում է մի վտակ, որ գնալով խառնվում է Գորանի գետակին: Ճանապարհին պատահեց

անարգել իր հին փառքը: Ինչպես Թամերլանի ժամանակներում, հավաքելով իրենց ջոկատները մելիքները պահպանել են Ղարաքաղի անկախությունը: Շուշիի դրվագը նույնպես չփոխեց Նուրի փաշայի պարտության ընդհանուր պատկերը, և պաշտպանության գիծը, ըստ էության, մնաց անձեռնմխելի, ինչպես նախորդ հարձակումների ժամանակ:

Այսպիսին է Ղարաքաղի դերը Հայաստանի համար: Եթե այն կորսվեր, ազգերի ինքնորոշման գաղափարը, անշուշտ, մեծ կորուստներ կկրեր: Եվ ընդհակառակը, պահելով Ղարաքաղը՝ Հայաստանը մշակութային էներգետիկ մեծ ուժի հոսանք կստանա, որը, խուժելով Հայաստանի քայքայված տարածքներ, կպտղավորի դրանց մշակույթը և այդպիսով իսկ կամբողջացնի Ղարաքաղի բազմադարյա փառահեղ պատմությունը:

Հիմա ամեն մի ժողովուրդ փնտրում է իրենը: Վերածնված ազգերի ողջ ապագան կախված է նրանից, թե արդյոք իրենք իրենց ներսում կգտնեն, այսպես ասած, սեփական մշակույթի թթխմորի բավական քանակություն: Նման պայմաններում բոլոր այն կենտրոնները, որտեղ այս կամ այն պատճառով թանձրացել է մշակութային կյանքը, ծեռք են բերում բացառիկ նշանակություն: Այդպիսին է և Ղարաքաղի դերը Հայաստանի համար:

Երևի է, պատմությունը Հայաստանին ձգել է դեպի հարավ՝ դեպի տաք ծով, և կարող է պատահել՝ այնտեղից այնպիսի ուժեր թափանցեն, որ Ղարաքաղը վեր ածեն Հայաստանի հյուսիսային ծայրամասի: Բայց և այդ դեպքում ևս այն չի կորցնում իր դերը՝ իբրև չեղծված և դարերով փորձված մշակույթի շտեմարան:

«Խոսքը, հավանաբար, «Հորիզոն» թերթի խմբագիր-հրատարակչի և "Haճam" թերթի թղթակցի մասին է:

Խարխափուտի վայրենացած այգիները: Հեղվում Մռավն է:

Օկուպացված Հյուսիսային Արցախի Շահունյանի շրջան

տեր դառնան, և մի կողմից էլ ցանկանալով ազատվել կալվածատերից, աշխատում են վկայություններ տալ, որ գյուղը թագավորական է:

Առհասարակ կալվածական վեճերը, թե կառավարության և կալվածատերերի մեջ, թե կալվածատերերի և գյուղացիների

ինձ տեսնել Մելիք Բեգլարի այգու տեղը: Հնձանի տեղը, դարավոր թեթևները, ընկուզենիները, տանձենիները և այլ պտղատու ծառեր, ծերացած, վայրենացած, դեռ մնում են: Այդ այգին ունի մի ռոմանական նշանակություն, երևելի մելիքի կյանքից, որովհետև այդ այգու մեջ էր պահում նա յուր Բալա անունով խասային:

Շարունակելով ճանապարհը նույն ձորի միջով և կես ժամի չափ առաջ գնալով, անտառը վերջանում է և ճանապարհը ընկնում է հարթ բաժրավանդակների վրա, որը զուրկ են անտառից: Այստեղ կան արոտատեղիներ և մշակած դաշտեր: Խաչի գատուկից անցնելով, ճանապարհը հետզհետե բաժանվում է դեպի մի խոր ձոր, որի մեջ գտնվում է Գյուլիստան գյուղը:

150-ԱՄՅԱԿ

ՄԱՅՐԻԿԸ. ՕԼԳԱ ԹՈՒՄԱՆՅԱՆ

Հովհաննես Թումանյան. Ամենայն Հայոց բանաստեղծ, «Անհաս Արարատը մեր նոր քերթության», ինչպես կասեր Չարենցը, «Անուշ»-ի ու «Թմկաբերդ»-ի, անգուզական քառյակների ու պատմվածքների հեղինակ և այլ ժառանգություն թողած հայ մեծ բանաստեղծ ու գրող, մշակութային գործիչ ենք ճանաչում Թումանյանին: Բայց Թումանյանը թողել է նաև 10 զավակ, որոնք ունեցել են կարևոր դեր մեր ժողովրդի կյանքում, սակայն նաև ունեցել են ողբերգական պատմություն: Թումանյանի 10 զավակների մայր Օլգա Թումանյանի (Մարիամ Մաճկալյանի) մասին էլ քիչ գիտենք, սակայն երբ ծանոթանում ենք սովորական հայ կնոջ պատմությանը, հասկանում ենք նաև՝ ինչ է մշակույթում լինել մայր, հայ մայր, ճանաչված գրողի կին ու նեցուկ: Եվ այս առեղծվածային մայրիկի մասին կարող եք ծանոթանալ՝ այցելելով Երևանի Հովհաննես Թումանյանի թանգարան, որի սրահում 2021թ. դեկտեմբերի 22-ից գործում է «ՄԱՅՐԻԿԸ. ՕԼԳԱ ԹՈՒՄԱՆՅԱՆ» խորագիրը կրող ժամանակավոր ցուցադրություն՝ նվիրված Օլգա Թումանյանի ծննդյան 150-ամյակին: Օրերս այցելեցի թանգարան և տնօրեն Անի Եղիազարյանի ուղեկցությամբ ծանոթացա ցուցադրությանը և Մեծ մայրիկի կյանքի պատմությանը:

Ա. Եղիազարյանը տեղեկացրեց, որ ցուցադրության բացման օրը տեղի է ունեցել «ՄԱՅՐԻԿԸ. ՕԼԳԱ ԹՈՒՄԱՆՅԱՆ» ֆիլմի ցուցադրություն և համանուն պատկերազարդի շնորհանդես: Օ. Թումանյանի մասին են խոսել թումանյանագետներն ու Թումանյան ընտանիքի մտերիմ-ազգականները:

Միջոցառմանը ներկա է եղել նաև Կրաստանում «Հովհաննես Թումանյանի տուն» գիտամշակութային կենտրոնի պատվիրակությունը՝ տնօրեն Գիսանե Հովսեփյանի ղեկավարությամբ: Նրանք ներկայացրին էին փոխանցել Կիրահայոց թեմի առաջնորդ Հոգեշնորհի Ս. Կիրակոս վարդապետ Դավթյանի օրհանգրվանը, ողջույնի և շնորհավորանքի խոսքը՝ նվիրված Մեծ մայրիկի 150-ամյակին: Աշխարհի տարբեր անկյուններից Մեծ մայրիկի ծննդյան Երևանում իրենց մասնակցությունն էին ապահովել տեսանյութերի և գրավոր նամակների տեսքով, այդ թվում՝ Սուրմա Թումանյանը (Արեգ Թումանյանի դուստրը) Պետերբուրգից, Կարինե Ջանջուզյանը (Մուշեղ Թումանյանի թոռնուհին), Հովհաննես Հարությունյանը (Մուշեղ Թումանյանի թոռնուհին) Մոսկվայից: Բացառիկ անակնկալ են մատուցել Թումանյանի թոռնուհի Իրմա Սաֆրազբեկյանը որդու՝ Ռուբենի հետ: Գերմանիայից «Լոռվա Ձոր» ՀՄ դեկավար Սերգո Երիցյանի ծեռամբ Հովհ. Թումանյանի թանգարանին հանձնել են ընտանեկան մատուցած Օլգա Թումանյանից: Թումանյանների ծոռներից Ռուբեն Քանգանյանը Մեծ տատիկի ծննդյան 150-ամյակի առթիվ թանգարանին է հանձնել վերջինիս թուրքմենական, որը նույնպես ցուցադրված է: Ցուցադրության բացման ամփոփվել է Վազգեն Արթուրյան Սիր-գախանյանի օրհնությունը և աղոթքով: Նշեն, որ թանգարանի տնօրինությունը և աշխատակիցները կարողացել են հետաքրքիր ձևավորել ցուցադրությունը՝ այն դարձնելով առավել ընկալելի ու հիշարժան: Սրահի սկզբնամասում է Հովհ. և Օ. Թումանյանների մեծադիր լուսանկարը՝ «Մայրիկը. Օլգա Թումանյան» մակագրությամբ: Ներքևում Թումանյանի խոսքն է. «Կինը ամենամեծ ուժն է»: Պատին լուսանկարներ են՝ սկսվելով Օ. Թումանյանի դիմանկարով: Ներքևում նրա ծննդյան օրն է, ամիսն ու տարեթիվը: Ծնվել է 1871թ. դեկտեմբերի 22-ին Թիֆլիսում՝ Խարխուխ թաղամասում՝ տատի տանը: Եղել է ծնողների՝ շուկավերցի այգետեր Բաղալ Մաճկալյանի և 15 տարեկանում ամուսնացած Շուշանիկ մոր միակ զավակը: 3 տարի լավ սովորել է իրենց տանը մոտիկ Նորաշենի դպրոցում: Իր խոսքով. «...վերակացուն իմ միշտ գովում էր

նա, որ Դսեղ առաջին անգամ Օլգան գնացել է Արտավազի ծնվելուց հետո՝ 1895թ. ամռանը: Հետաքրքիր դեպք է տեղի ունեցել. կայանից Թումանյանի հայրը, թոռանը կրծքին կապած, գյուղ է տարել: Գյուղացիք այդ տեսնելով՝ ասել են. «Տեր Թադևոսը Սուրբ Աշտուհի է բերում»: Ա. Եղիազարյանն ասաց, որ այդ ժամանակ երաշտ է եղել, և հաջորդ օրը հորդառատ անձրև է մաղել: Նշեն, որ Արտավազը գոհվել է 1918թ.: Եղել է Վանի պարտեր և այստեղից հեռանալիս ճանապարհին գոհվել է՝ դառնալով քրդական խարդավանքի զոհ: Ցուցադրությունում նաև նշված է Օլգայի զավակների մահվան մասին: Նվարդ Թումանյանը տեղեկացնում է. «Արտիկի մահվան բոթն առնելուց մեր տունը մռայլվեց»: Արտավազը գբարվել է քառերազրույթով. Դսեղում առաջին անգամ բեմադրել է «Գիքորը» պատմվածքը: Նաև նկարել է. եղել է Եղիշե Թադևոսյանի աշակերտը: 1896թ. օգոստոսի 23-ին ծնվել է Թումանյանների 5-րդ զավակը՝ երրորդ որդին՝ Համլիկը, 1898-ի հունվարի 27-ին՝ Անուշը: Օ. Թումանյանն իր հուշերում գրել է. «Օհանեսն ուրախ-ուրախ գնաց, մի ու գինի գնեց, խորոված սարքեց, սուփրա գցեց և վրացի տատնոր հետ սեղան մստեց»: 7-րդ զավակը՝ Արփիկը, ծնվել է 1899թ. սեպտեմբերի 27-ին, Արեգը՝ 4-րդ որդին, ծնվել է 1901թ. նոյեմբերի 27-ին, 1905թ. հունվարի 5-

գնդակահարել են 1938 թվականին: Համլիկն ունեցել է Նեկտար անունով մի աղջիկ: Անուշեղն ունեցել է 3 երեխա՝ Անահիտ, Նադեժդա Վիգեն: Վիգենին, որպես բռնադատվածի զավակ, բանակ չեն տարել, սակայն նա կամավոր մեկնել է բանակ և զոհվել Մեծ Հայրենականում՝ Մոսկվայի պաշտպանության մարտերում:

Սրահում ցուցադրված են նաև Օլգայի ծեռագործ աշխատանքները: Որդիների ծերբակալությունից հետո երկար ժամանակ մայրը չի խոսել, տանը եղած գուլպաները քանդել, թելերը ներկել ու շալեր է գործել: Այդ շալերից մեկը նույնպես ցուցադրված է: Ամուսնու և հինգ երեխաների մահվանից հետո Օլգա Թումանյանին հաջողվում է Թումանյանների թիֆլիսյան տան ունեցվածքի մեծ մասն ու բանաստեղծի ծեռագիր ժառանգությունը Երևան տեղափոխել և դուստրերի հետ ստեղծել Թումանյանի թանգարանը:

Հովհաննես Թումանյանի թանգարանը հիմնադրվել է 1953 թվականի ապրիլի 5-ին՝ նվիրված Ամենայն հայոց բանաստեղծի մահվան 30-րդ տարելիցին: Ցուցադրությունում կա լուսանկար՝ Ավ. Իսահակյանը կտրում է թանգարանի մուտքի ժապավենը: Լուսանկարի տակ Օ. Թումանյանի մակագրությունն է. «Ապրիլի 5-ին թանգարանի բացումն էր: Ավոն ժապավենը կտրեց: Ինչքան մարդ ու երեխա է գալիս...»:

Թանգարանի հիմնադիրը և առաջին տնօրենը բանաստեղծի դուստր Աշխենն է: Թամարը մասնագիտությամբ ճարտարապետ էր. 1966-ից մինչև իր մահը՝ 1989 թվականը տնօրինել է Հովհաննես Թումանյանի թանգարանը: Սրահի մի անկյունում ներկայացված է Օլգայի ննջասենյակը՝ նրա անձնական իրերով. կարի մեքենա, գրքեր, սեղան, լամպը, հագուստը, սիրած շաքարամաններ և այլ պարագաներ: Գրքերի հիմնական մասը նվերներ են ճանաչված գրողներից, նկարիչներից, այլ երևելիներից՝ Մարտիրոս Մարյան, Ամենայն Հայոց կաթողիկոս Վազգեն Առաջին, Ստեփան Ջորյան, Վաղարշակ Ցուցադրված են նաև բացիկներ, որոնք Մեծ մայրն ստացել է հարազատ-բարեկամներից, թոռներից: Մ. Մարյանի բացիկներից մեկի վրա գրված է. «Տիկնանց տիկին Օլգա Թումանյանին՝ Մեծն Թումանյանի ուղեկցողուհուն. շնորհավորում ենք հանդերձ ընտանյոք 95-ամյակը: Ցանկանում ենք առողջություն, առողջություն և առողջություն: Սիրով և հարգանքով՝ Մարտիրոս Մարյան: 1966թ. դեկտեմբերի 22. Երևան»:

Ցուցադրված են նաև Թումանյանների թոռների լուսանկարներն ու ծնվելու տարեթիվը, օրը, ամիսը: Առաջինը 1914թ. օգոստոսի 10-ին ծնվել է Հովհաննեսը: 1923-ին Մոսկվայում՝ հիվանդանոցում, բաղկեցրել է Հովհաննես Թումանյանը: Արեգ որդին մորը գրել է. «Դու մեծ մայր ես, ինչպես Հայրիկն էր ասում իր վերջին օրերին, և էդ մեծությունն ու մայրությունը էսօր ավելի քան հարկավոր է»: Առավել ծանր է եղել Օ. Թումանյանի համար, երբ ծերակալվել են 3 որդիները 1937-38 թվականներին՝ ստա-

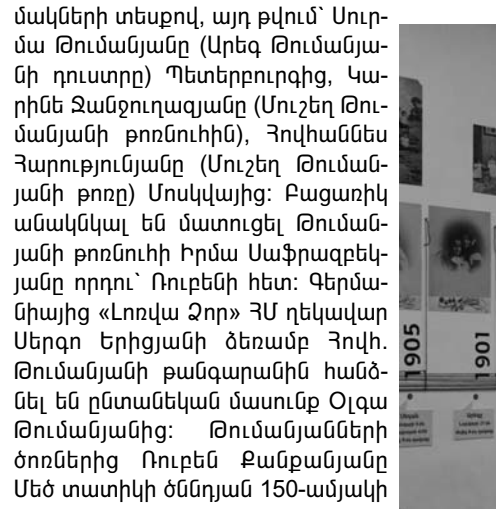
Նորեն... Ցուցադրված են նաև բացիկներ, որոնք Մեծ մայրն ստացել է հարազատ-բարեկամներից, թոռներից: Մ. Մարյանի բացիկներից մեկի վրա գրված է. «Տիկնանց տիկին Օլգա Թումանյանին՝ Մեծն Թումանյանի ուղեկցողուհուն. շնորհավորում ենք հանդերձ ընտանյոք 95-ամյակը: Ցանկանում ենք առողջություն, առողջություն և առողջություն: Սիրով և հարգանքով՝ Մարտիրոս Մարյան: 1966թ. դեկտեմբերի 22. Երևան»:

Ցուցադրությունում ներկայացված են նաև լուսանկարներ Թումանյանների ընտանեկան պատմությունից, դուստրերի արդեն երիտասարդ տարիներից, այլ դեպքերի մասին: Հետաքրքիր է լուսանկարների փոքրիկ պլանը, որը պատկանում է Մեծ մայրիկին: Օլգա Թումանյանը մահացել է 100 տարեկանում՝ 1971 թվականին, Երևանում: Թաղված է Երևանի քաղաքային պանթեոնում: Օլգա Թումանյանի թոռնուհու՝ Իրմա Սաֆրազբեկյանի հեղինակությամբ լույս է տեսել «Օլգա Թումանյանը» գիրքը: Թանգարանի գլխավոր ֆոնդայակահ Մարինե Բաղդասարյանը տեղեկացրեց, որ բոլոր այցելուները տպավորված են հեռանում ցուցադրությունից:

Հ. Գ. Հովհաննես թումանյանի թանգարանը (ճարտարապետ՝ Գրիգոր Աղաբաբյան) գտնվում է բարձունքի վրա, Երևանի կենտրոնում՝ Մոսկովյան 40 հասցեում, և թանգարան հասնելու համար հարկավոր է հաղթահարել 54 աստիճան, որը մեծ բանաստեղծի ապրած կյանքի տարիները խորհրդանշող թիվն է:

Դեկտեմբերի 1-ին պակվեցինք: Ես 17 տարեկան էի, Օհանեսը՝ 19, Հագիրի խումբն էր նվագում: 6 քահանա կար և 1 վարդապետ: Օհանեսի հայրն ասաց՝ իմ տղին ես պետք է պակվեմ: Հետագայում Օհանեսը հրաժարվել է ծեռնադրվել քահանա և հեռացել է կոնսիստորի գրագրի պաշտոնից: Ցուցադրված լուսանկարներում նրանց 10 զավակներն են. յուրաքանչյուրի տակ կա մակագրություն ծննդյան թվի, ամսվա, օրվա, որոշներինը՝ նաև ժամվա, ամսվան, հերթական համարի և որևէ իրադարձության մասին: Այսպես, առաջին զավակը՝ Մուշեղը, ծնվել է 1889թ. օգոստոսի 15-ին, երեկոյան ժամը 9:58 րոպեին: Երկրորդ զավակը՝ Աշխենը, ծնվել է 1891թ. մարտի 15-ին, Նվարդը՝ 1892թ. սեպտեմբերի 20-ին, Արտավազը՝ 1894թ. նոյեմբերի 23-ին: Այստեղ նշված է

Դեկտեմբերի 1-ին պակվեցինք: Ես 17 տարեկան էի, Օհանեսը՝ 19, Հագիրի խումբն էր նվագում: 6 քահանա կար և 1 վարդապետ: Օհանեսի հայրն ասաց՝ իմ տղին ես պետք է պակվեմ: Հետագայում Օհանեսը հրաժարվել է ծեռնադրվել քահանա և հեռացել է կոնսիստորի գրագրի պաշտոնից: Ցուցադրված լուսանկարներում նրանց 10 զավակներն են. յուրաքանչյուրի տակ կա մակագրություն ծննդյան թվի, ամսվա, օրվա, որոշներինը՝ նաև ժամվա, ամսվան, հերթական համարի և որևէ իրադարձության մասին: Այսպես, առաջին զավակը՝ Մուշեղը, ծնվել է 1889թ. օգոստոսի 15-ին, երեկոյան ժամը 9:58 րոպեին: Երկրորդ զավակը՝ Աշխենը, ծնվել է 1891թ. մարտի 15-ին, Նվարդը՝ 1892թ. սեպտեմբերի 20-ին, Արտավազը՝ 1894թ. նոյեմբերի 23-ին: Այստեղ նշված է

ԱՍՏՈՒՆԵՔԻ ՄՐՅՈՒՅՅՈՒՄ

ԱՐՑԱՆ, ԻՄ ԴՐԱՆՏ

«Եթե մեր զինվորը զենքը ձեռքին հանգիստ, առանց պայքարելու հանձնվում է թշնամուն, ուրեմն մենք ինչ-որ տեղ սխալվել ենք ու ամելիքներ ունենք: Իսկ եթե ամբողջ ստորաբաժանումն է զենքը ցած դնում ու ինքնակամ հանձնվում, ապա մենք առավել ևս շատ անելիքներ ունենք: Հայ զինվորը երբեք իր հպարտության պատվանդանից չպետք է իջնի ու ծնկի գա ոսոխի առջև: Նրան փոքրուց պիտի սնուցել մեր պատմության հերոսական էջերով, ազգային գաղափարներով ու անձնակազմը հայրենիքին ստորադասելու անկուրն կամքով: Այսօրվա միջոցառումը հենց այդ նպատակն է հետապնդում. նպաստել աշակերտների հայրենասիրական դաստիարակությանը, ազգային ինքնագիտակցության ու արժանապատվության ամրապնդմանը, երիտասարդ սերնդի ուշադրությունը բևեռել հայ անաղարտ գրականությանն ու պոեզիային, վեր հանել ասունքի հարուստ պատմությունները, ի հայտ բերել շնորհալի երեխաներին ու աջակցել նրանց: Հաջողություն են մաղթում բոլոր մասնակիցներին՝ վստահ ու համոզված, որ միջոցառման անկաշառ ու արդարադատ հանձնախումբը կբացահայտի շնորհալի երեխաներին»,- այս խոսքերով է միջոցառումը բացում Ասկերանի շրջանի կրթության բաժնի վարիչ Կառլեն Մայիլյանը ու ողջ մրցույթի ընթացքում հետևում մասնակիցների ելույթներին:

Կա կշտամբանք հայրենիքը լքողների հանդեպ, որը հնչում է 14-ամյա Նարեկ Բաբայանի (Նորագյուղի մ/դ) շուրթերով, հայոց հանձարի՝ Հովհ. Շիրազի իմաստուն խոսքերով.

Ո՛ր եք շտապում, ո՞վ խաբված ջրեր, Մեզ ծարավ թողած՝ ո՞ր եք շտապում, Սևանն է քաշում ծով կարոտը ձեր. Դուք ո՞ր եք օտար ծովերը թափվում: Անուշ է թվում ձեզ կանչող հեռուն, Բայց դուք կկորչեք ծովերում օտար, Դարձեք՝ ծովանա թող հայոց առուն,

զունանյանի, Աննա Պողոսյանի (տարիքային 1-ին խումբ), Նելա Պետրոսյանի, Լիա Ավանեսյանի, Անիտա Հակոբյանի, Էլիզաբեթ Դանիելյանի (տարիքային 2-րդ խումբ) ելույթները: Բոլոր դպրոցները չէ, որ երեխաներին լավ էին նախապատրաստել: Մեր ուսուցիչները պետք է լավ հասկանան, որ ասունքները յուրահատուկ արվեստ է, պետք է հարազատ մնալ նրա պահանջներին: Այս ուղղությամբ նրանք անելիքներ շատ ունեն՝ չնայած այն հանգամանքին, որ այսօր ավելի է դժվարացել նրանց աշխատանքը, մանավանդ՝ ծանր պատերազմից հետո:

Ուրախալի էր այն փաստը, որ մրցույթին շատ տղաներ էին մասնակցում (առաջ քիչ էին): Անհրաժեշտ է նրանց հետ փոքրուց աշխատել: Եթե նրանց մեջ ուսուցիչը ինչ-որ կայծ է նկատում, ապա չպետք է աչքաթող անի, այլ փորձի զարգացնել, մշակել այդ կարողությունները: Իսկական մանկավարժի առաքելությունը դրա մեջ է:

Այս սերունդը, որը գերադասել է ապրել Արցախում, հերոս է իսկական: Պետք է այդ հերոսական ոգին պահպանել, գիտակցել տալ, որ հայրենիքի պաշտպանությունը սուրբ գործ է,

Մի՞թե մոր գիրկը նեղ է ձեզ համար... 9-ամյա Վահե Վերդյանի (Շոշի մ/դ) կարծիքով՝ Արցախը մի դրախտ է, որտեղից հեռանալ հնարավոր չէ, ընդհակառակը, պետք է ամուր կապվել այդ հողին ու անսասան պահել նրա սահմանները (խոսքերի հեղինակը, իմիջիայլոց, նրա հայրը է՝ Գրիգորի Վերդյանը): Աստղաշենի միջնակարգ դպրոցի աշակերտ, 9 տարեկան սևակն Գոռ Վարդանյանը խորիտ ծայրով կոչ է անում բանաստեղծ Կառլ Օհանյանի տողերով բոլոր նրանց, ում համար Արցախը, Հայաստանը կդառնան լոկ մի հուշ.

Երազունս տեսա գյուղս ավերված, Սրտի կարոտով հասա օջախիս, Վառված էր, այրված՝ մոխիր ամեն ինչ, Մոխրացած էին, ա՛խ, քարերն էլ պատի... ..

Բայց թո՞նիրը մեր կանգուն էր՝ տեսա, Մեր թո՞նրատունն էր ինձ աչքով անում,- Թո՞նիրը վառեմ, թարմ հացի բույրով, Կանչեմ բոլորին ու հաց բաժանեմ... ..

Լսվում է տասնամյա Կարոլինա Սարգսյանի՝ ականջահաճո ծայրը, որով նա կոչ էր անում հայորդիներին՝ կրկին կառուցել, կառուցել երգով ու ի հեծուկս բախտի՝ այդպես հաղթել մահին չարաղետ:

Մասնակիցները հանդես են գալիս տարիքային երկու խմբերով՝ 9-12 և 13-16 տարեկան: Իրար էին հաջորդում մեր դասական հանձարների՝ Պ. Սևակի, Հովհ. Թումանյանի, Հ. Սահյանի, Ս. Կապուտիկյանի, Վ. Տերյանի, Գ. Էմինի, Հովհ. Շիրազի, Ս. Մարգարյանի, Հովհ. Գրիգորյանի, Վ. Օվյանի՝ բոլոր ժամանակների համար արդիական ստեղծագործությունները, որոնց արտահայտած գաղափարները հավերժական են ու բոլոր սերունդների համար ոգևորության և հայրենասիրական դաստիարակության աղբյուր: Այդ գործերը մեզ տանում են հայ ժողովրդի պատմության վայրիվերո ճանփաներով, պատմություն, որ լի է և՛ հերոսական մաքառումների, և՛ աղետալի էջերով: Այդ էջերը մեզ հիշեցնում են, որ հայ ժողովուրդը միշտ էլ ծանր ժամանակներ է ունեցել, բայց այդ ծանր իրավիճակը կարողացել է հաղթահարել միայն այն դեպքում, երբ համախմբված ու միաբան է եղել, երբ ունեցել է ազգային մտածողություն: Բաբելոնն ու Ասորիքն են եղել մեր թշնամին, բայց պատմության ասպարեզից չքացել են չար մշուշի պես, դաշտ է հիմա նրանց տեղը, ու չկա քար քարի վրա: Երեխաների խոսքում հայրենի հողում ամրանալու ու հարատևելու, արարելու ու շենացնելու կամքի արտահայտություն կա: Զգացվում է, որ նրանք այսօրվա ծանր իրավիճակից չեն սրտնեղում, ընդհակառակը, անընդհատ մաքառումների, լավատեսությամբ ողողված մտքեր են արտահայտում: Ընկճվածություն բոլորովին չկա, կա միայն վստահություն ու ապագայի հանդեպ անսասան հավատ և հույս: Ավելին, կա նախատիքը,

Ես հպարտ եմ, որ հայ եմ, Իմ քաջ ազգի զավակն եմ, Հայրենասեր Հայկից սերված Արցախցի եմ, մանուկ սևաչ: Հայ ծնվել եմ, հայ կմնամ, Օտար հողում ես չեմ մնա, Իմ մայր լեզուն չեմ մոռանա, Արցախից ես չեմ հեռանա: (Գոռ Նազարյան)

Ասունքի մրցույթի խորագրին՝ «Մենք կանգուն ենք մեր լեռների պես», հարազատ են մնացել մեր մանկավարժները՝ ընտրելով խորագրին հատուկ ստեղծագործություններ:

Հանդիսատեսին մեծ բավականություն պատճառեցին նաև Հերմինե Սարգսյանի, Արևիկ Ար-

ու այդ սրբությունը պետք է վեր դասել ամեն ինչից: Հասկացնել, որ օտար ափերը նրանց երջանկություն չեն խոստանալու, ապրել միմիայն այս հողի վրա ու խոր արմատներ ձգել. սա՛ է մեր հավերժության գաղտնիքը: Մեծն Շիրազը շատ տպավորիչ է ներկայացնում «Վրդուներին» իր «Նոյի ազգավներին» հանձարեղ բանաստեղծության մեջ.

Ինչո՞ւ Կանաղա, ի՞նչ Ամերիկա, Երբ թեկուզ մի բուռ Հայաստանը կա, Տուն աղավնացեք, մոյի ազգավներ, Կկորչեք, որպես գայլախեղդ գառներ... Հանձնախումբը, վերջում ի մի բերելով արդյունքները, երկու տարիքային խմբերից ընտրեց 5-ական մասնակիցների՝ հանրապետական փուլին ներկայացնելու համար: 1-ին խումբ՝ Սարգսյան Կարոլինա (Ասկերանի մ/դ), Մարգարյան Հերմինե (Այգեստանի մ/դ), Վարդանյան Գոռ (Աստղաշենի մ/դ), Արզունյան Արևիկ (Պատարայի մ/դ), Պողոսյան Աննա (հանցքի հ/դ): 2-րդ խումբ՝ Պետրոսյան Նելա (Այգեստանի մ/դ), Ավանեսյան Լիա (Աստղաշենի մ/դ), Հակոբյան Անիտա (Պատարայի մ/դ), Դանիելյան Էլիզաբեթ (Ասկերանի ՄՊՍԿ), Բաբայան Նարեկ (Նորագյուղի մ/դ):

Միջոցառման անցավ ջերմ ու հաճելի մթնոլորտում: Ամեն անգամ այսպիսի միջոցառումներով ավելի ենք արժևորում մեր գրականության մեծերին ու գնահատում նրանց թողած հարուստ ժառանգությունը, որ հավերժ ուղեկցելու է մեր սերունդներին: Շնորհավորենք շրջանային փուլի հաղթողներին և հաջողություն մաղթենք նրանց հանրապետական փուլում:

Շնորհավորենք շրջանային փուլի հաղթողներին և հաջողություն մաղթենք նրանց հանրապետական փուլում:

Սուրբյա ՂԱԶԱՐՅԱՆ

Օլիմպիադա-2022

ԼՎԱ ԱՐԳՅՈՒՆՔՆԵՐԻ ՄՊԱՍՈՒՄՈՎ

Հունվարի 19-ից ընթանում է դպրոցականների առարկայական օլիմպիադայի 3-րդ՝ մարզային (ԱՀ հանրապետական) փուլը: ԱՀ ԿԳՄՍ կրթության և գիտության վարչության պետ Ռայա Մուսայելյանի տեղեկատվությամբ՝ Արցախի դպրոցականները մասնակցում են 15 առարկայից, բացի աստղագիտությունից:

Շրջանային փուլին մասնակցած 1392 աշակերտից հանրապետական փուլին երաշխավորվել է 363-ը, աշակերտների մի մասը հայտագրվել է մեկից ավելի առարկաներից: Ըստ շրջանների՝ պատկերը հետևյալն է. Ստեփանակերտ քաղաքի դպրոցներից երաշխավորվել է 167 աշակերտ, Ասկերանի շրջանից՝ 56, Մարտակերտի շրջանից՝ 57, Մարտունու շրջանից՝ 56, Հաղործի շրջանից (Մ. Մանվելյանի անվան դպրոց)՝ 14, Շուշիի շրջանից (Խ. Աբովյանի անվան դպրոց)՝ 10, Քաշաթաղի շրջանից (Աղավնոյի դպրոց)՝ 3: Արդեն անցկացվել է մաթեմատիկա, կենսաբանություն, ֆիզիկա առարկաների օլիմպիադան:

Մաթեմատիկա առարկայից մասնակցել է 5-12-րդ դասարանների 86 աշակերտ, կենսաբանությունից՝ 25, ֆիզիկայից՝ 3 հոգի:

Մաթեմատիկայից ամենաշատը մասնակցել են 5-րդ դասարանից՝ 33 աշակերտ, 6-րդ՝ 15, 7-րդ՝ 20, 8-րդ՝ 5, 9-րդ՝ 7, 10-րդ՝ 2, 11՝ 2, 12-րդ՝ 6 աշակերտներ:

Կենսաբանության օլիմպիադային մասնակցած 25 աշակերտից 6-ը Մարտակերտի շրջանի Վաղուհասի միջնակարգ դպրոցից են, 1-ական՝ Չափարի միջնակարգ և Մարտակերտի հ. 2 հիմնական դպրոցներից են:

Մարտունու շրջանից ևս մասնակցել է 8 դպրոցական, որից 4-ը՝ ճարտարի հ.1 միջնակարգ/հոսքային, 2-ը՝ Մարտունու միջնակարգ/հոսքային, 1-ական՝ ճարտարի հ.2 հիմնական և Սոսի միջնակարգ դպրոցներից:

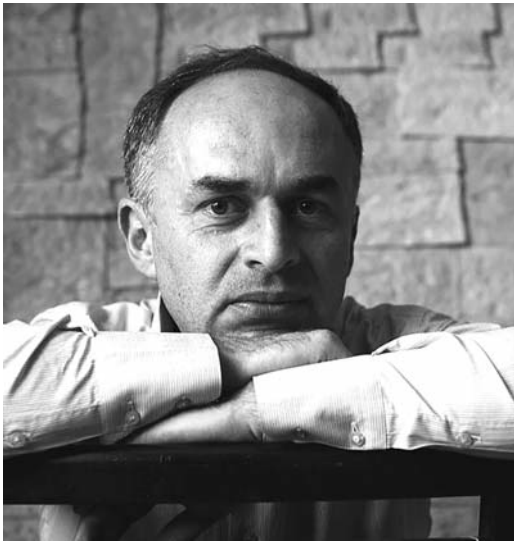
Քիմիայի օլիմպիադային մասնակցել է 1 աշակերտ Վաղուհասի միջնակարգ դպրոցից:

Սեփ. լրատվություն

ԳՐԱԿԱՆ ԷԶ

БРОШЕННЫЙ МЯЧ

Рассказ

Под незатейливым пластиковым стулом в детской комнате сиротливо лежал баскетбольный мяч. Уже больше месяца он покоился там абсолютно неподвижно, словно и не вертелся каждый день в умелых мальчишеских руках. Нет, мальчик не мог просто так бросить его, ведь мяч всегда старался быть послушным и не подвести хозяина ни во время дриблинга и передач, ни когда тот пытался делать финты, позволяющие перехитрить соперника и прорваться к его кольцу. А попав в корзину после меткого броска, он ликовал вместе с хозяином. И тот наверняка догадывался об этом, ибо мальчишки - народ весьма прозорливый и чувствительный...

Но сейчас мяч уныло лежал под стулом в детской комнате на пятом этаже, и это, конечно же, было неестественно для него. Однако всё объяснялось ужасно просто: больше месяца мальчик вместе со своей мамой не выходил из сырого подвала, служившего (как мог) жителям большого дома бомбоубежищем...

Вместо привычных трелей птиц и мирной зари утро последнего воскресенья первого месяца осени принесло жителям Степанакерта оглушительные разрывы снарядов и бомб. В первый момент показалось, что это продолжение красочного фейерверка, данного накануне по случаю празднования Дня города. Но реальность оказалась жестокой, куда страшнее, чем самый кошмарный сон...

Теперь для горожан стали привычными (впрочем, к такому вряд ли можно привыкнуть) ракетные и артиллерийские обстрелы. Они велись круглосуточно: утром, днём, вечером и ночью. Мальчик, как школьный урок, уже хорошо знал, что такое "Смерч", "Полонез", "Ураган". Несущее смерть и разрушения ракетное оружие, порой цинично, словно в издёвку над людьми, прикрывалось ласковым именем - к примеру, LORA. Так, кстати, звали и одноклассницу мальчика, и он никак не мог соотносить в своей детской голове эту симпатичную, скромненькую и тихую девочку со страшным оружием, которое с бешеным шумом крушило всё вокруг...

А беспилотник уже не казался мальчику безобидным, появляющимся по праздникам в солнечном небе

самолётиком, а был зловещей хищной птицей. Когда над домом летал дрон, то это означало, что через час-другой будет ракетный удар... Взрослые, на веку которых это была уже третья война, утверждали, что нынешняя отличается от предыдущих особой жестокостью.

"Это не прежняя автоматная война, - с видом знатока утверждал плешивый дед в толстых очках на большом горбом носу. - Сейчас всё воздух решает. Если небо у тебя не защищено, тогда пиши пропало..."

Высокий мужчина с запущенной бородой, окаймлявшей нездоровое одутловатое лицо, уверял, что сегодня тыла и передовой нет, они слились, потому что применяется современное вседостающее оружие...

"Ещё вопрос: где безопаснее - там или здесь?" - с обидой на кого-то говорил он.

Много чего нового и необычного услышал и узнал в подвале от взрослых мальчик. Его искренне позабавило словосочетание "пёс войны". Оказалось, что так именуют наёмников, которых враг призвал из разных стран под свои боевые знамёна. Их называли также "международными террористами", и это сочетание слов сильно удивило мальчика. Своим детским умом (хотя мальчик теперь стал немного ещё и политиком) он не был в состоянии уразуметь, как бандиту можно присвоить международный "статус", а простым нормальным людям - нет, из-за чего они должны прятаться по подвалам, чтобы не погибнуть от страшных бомб и снарядов...

Не понял мальчик и значения слова "беспредел", однако спросить у старших, а тем более у мамы, постеснялся, подумав, что это неприличное, "взрослое" выражение. Здесь, в подвале, особенно в момент обстрела или непосредственно после него, взрослые (главным образом пожилые люди, не мобилизованные на фронт), не сдерживали эмоций и порой ругались при женщинах и детях, произносили "плохие" слова, наверное, сами того не замечая. И мальчик не хотел показаться смешным, задав глупый вопрос...

Дни в подвале, больше напоминавшем приют для обездоленных, проходили смертельно однообразно, как в прямом, так и переносном смысле. Люди с нетерпением ждали, что кто-нибудь, некая сила, остановит это смертоубийство. Но прошло сначала десять, потом - двадцать, тридцать дней, а войну (как выяснилось - тот самый "беспредел") никто не останавливал...

В момент обстрела, когда здание дрожало, звенело, трещало и, казалось, кричало, мама молча стискивала мальчика в своих объятиях, не то защищая его, не то, наоборот, ища в нём спасение. В таком застывшем положении они оставались ещё минуту-другую по завершении обстрела, то ли не веря, что пронесло и на этот раз, то ли ожидая нового удара...

Как и четыре года назад, отец мальчи-

ка в первый же день войны поспешил добровольцем на фронт. Тогда войну быстро остановили, на четвёртый день. Отец скоро вернулся домой и был в глазах маленького сына бесстрашным героем, защитившим его и маму от сказочного чудовища. Сейчас отец был далеко, а им приходилось спасаться в подземелье и надеяться на счастливый случай. Но чем мог сегодня помочь отец, даже будь он рядом, если война "не автоматная", а фронт и тыл стали одним целым... Вот такими недетскими вопросами задавался мальчик.

За неполные полтора месяца нескончаемой войны мальчик, казалось, вырос сразу на несколько лет, но от этого его привязанность к мячу, брошенному им помимо своей воли, нисколько не ослабла. Мальчик сильно скучал по нему, вспоминая радость и счастливые мгновения, которые подарил ему любимый спортивный снаряд.

Ещё совсем недавно (но, казалось,

очень давно, в какой-то другой жизни) после занятий в школе мальчик каждый день спешил на тренировки. Он очень умело обращался с мячом, метко забрасывал его в корзину, но не жадничал и в нужный момент отдавал пас товарищам по игре. В общем, приносил команде много всякой пользы, и тренеры перевели его в подростковую секцию - команду мальчиков, старше него года на два. Тренеры пророчили ему блестящую карьеру, и первые серьёзные соревнования подтвердили их ожидания.

Мальчик и его команда выиграли все пять матчей в своей группе, одолев соперников уверенно, с большой разницей в счёте. Мальчик заработал немало очков, ему даже удалось несколько раз забросить "круглого" в заветную корзину из-за трёхочковой линии. Ребята находились в шаге от чемпионского пьедестала и летали в предвкушении счастья от окончательного успеха. Но в финале произошло неожиданное...

Центровым противника оказался темнокожий юноша под два метра. Он был выше самих тренеров и судей, и по началу (пока не снял спортивную куртку) казался одним из них. Ему было... четырнадцать лет, и соответствующие докумен-

ты на это, наверняка, были. Но в команде соперника все были уверены, что против них выставили "липу". Длинные руки центрального легко блокировали все броски мальчика и его товарищей. Не получались и финты: необычного противника невозможно было застать врасплох. А в один момент великан грубо сфолил на мальчике, после чего тому пришлось сесть на скамейку запасных с травмой ноги. Мальчик не стал скрывать своих слёз, но не от физической боли, а от горькой обиды...

Соперник одержал победу, которая, судя по всему, была очень нужна кому-то из взрослых. Чувство унижения и несправедливости не проходило у мальчика долго. Теперь же, находясь в подвале и невольно слушая и анализируя разговоры старших, он пришёл к пониманию того, как бывает плохо, когда взрослые бесцеремонно вторгаются в мир детей и навязывают им свои "игры"...

С воздуха на город продолжали падать бомбы, а не оранжевые баскетбольные мячи, весело отскакивающие во время тренировок от щита. Одна из бомб попала в здание школы, где мальчик днём учился, а вечером ходил заниматься в баскетбольную секцию...

Лишь на 44-й день, когда в городе почти не осталось ни одного целого здания, в зоне военного конфликта появились миротворцы. Обстрелы и бомбёжки прекратились как по мановению волшебной палочки, но зловещий вой сирены, заставляющий передёрнуться и готовиться к худшему, ещё долго стоял в ушах людей...

Наутро мальчик вышел из подвала и осторожно, старательно обходя горки осколков побитого стекла на лестничных площадках, поднялся на пятый этаж. Пройдя в свою комнату, он извлёк из-под заваленного кусками отбитой штукатурки искалеченного стула свой любимый мяч, внимательно осмотрел со всех сторон - цел ли он, и по привычке проверил его на упругость, сдавив тонкими, но сильными пальцами. Мяч выжил, остался цел и невредим, более того, был полон жизненной силы - воздуха.

Мальчик прижал мяч к груди и почувствовал прилив необъяснимой тёплой энергии. Она побежала от кончиков пальцев и, разливаясь по всему телу, пробуждала в душе былые нехитрые радости мальчишеской жизни...

Ашот БЕГЛЯРЯН
2020г.

ԿՈՐԵԼ Է

Արարատ Տիգրանի Ծատրյանի ԱԱ 219432 համարի ասեստատը՝ տրված «Ստեփանակերտի Վ. Ջհանգիրյանի անվան հ. 11 ավագ դպրոց» ՊՈԱԿ-ի կողմից 2019-2020 ուստարում:

Համարել անվավեր: